Euroopan yhteisöjen

virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 138

42. vuosikerta

1. kesäkuuta 1999

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I *Säädökset, jotka on julkaistava*

★ **Neuvoston direktiivi 1999/35/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999, pakollisesta katsastusjärjestelmästä säännöllisen ro-ro-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisen harjoittamisen varmistamiseksi** 1

★ **Neuvoston direktiivi 1999/36/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999, kuljetettavista painelaitteista** 20

★ **Neuvoston direktiivi 1999/37/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999, ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoista** 57

★ **Neuvoston direktiivi 1999/38/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999, työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 90/394/ETY muuttamisesta toisen kerran ja sen soveltamisalan laajentamisesta perimän muutoksia aiheuttaviin aineisiin** 66

Hinta: 19,50 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/35/EY,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999,

pakollisesta katsastusjärjestelmästä säännöllisen ro-ro-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisen harjoittamisen varmistamiseksi

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 84 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä [3],

sekä katsoo, että

1) yhteisen liikennepolitiikan osana on toteutettava lisätoimenpiteitä meritse tapahtuvan matkustajaliikenteen turvallisuuden parantamiseksi,

2) yhteisö on syvästi huolissaan ro-ro-aluksille sattuneista merionnettomuuksista, jotka ovat johtaneet valtaviin ihmishenkien menetyksiin; ro-ro-aluksia ja suurnopeusmatkustaja-aluksia Euroopassa käyttävillä henkilöillä on oikeus odottaa asianmukaista turvallisuustasoa, ja heidän on voitava luottaa sellaiseen,

3) ro-ro-matkustaja-alusten turvallisuudesta 22 päivänä joulukuuta 1994 antamassaan päätöslauselmassa [4] neuvosto pyysi komissiota tekemään kaikkien yhteisön satamiin tai satamista liikennöivien ro-ro-matkustaja-alusten turvallisuuden edistämiseksi ehdotuksia pakolliseksi katsastus- ja valvontajärjestelmäksi, johon sisältyy myös oikeus suorittaa merionnettomuuksien tutkinta,

4) kun otetaan erityisesti huomioon meritse tapahtuvan matkustajaliikenteen sisämarkkinaulottuvuus, on toiminta yhteisön tasolla tehokkain tapa saavuttaa yhteinen alusten turvallisuuden vähimmäistaso koko yhteisössä,

5) toiminta yhteisön tasolla on paras tapa varmistaa joidenkin Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) piirissä sovittujen periaatteiden yhdenmukainen noudattaminen, jolloin vältetään kilpailun vääristyminen yhteisön eri satamien sekä ro-ro-alusten ja suurnopeusmatkustaja-alusten välillä,

6) suhteellisuusperiaatteen kannalta neuvoston direktiivi on sopiva oikeudellinen väline, koska sillä luodaan puitteet yhteisten turvallisuusmääräysten yhtenäiselle ja velvoittavalle soveltamiselle jäsenvaltioissa, mutta annetaan jokaiselle jäsenvaltiolle oikeus päättää sen sisäiseen järjestelmään parhaiten soveltuvista täytäntöönpanokeinoista,

7) alusten turvallisuus on pääasiassa lippuvaltioiden vastuulla; kunkin jäsenvaltion olisi varmistettava, että sen lipun alla purjehtivat ro-ro-alukset ja suurnopeusmatkustaja-alukset sekä aluksilla liikennöivät yhtiöt noudattavat soveltuvia turvallisuusvaatimuksia,

---

([1]) EYVL C 108, 7.4.1998, s. 122.
([2]) EYVL C 407, 28.12.1998, s. 120.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 7. lokakuuta 1998 (EYVL C 328, 26.10.1998, s. 82), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 21. joulukuuta 1998 (EYVL C 49, 22.2.1999, s. 15) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 10. helmikuuta 1999 (ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([4]) EYVL C 379, 31.12.1994, s. 8.

8) satamavaltion suorittamaan valvontaan ei sisälly ro-ro-alusten ja suurnopeusalusten säännöllisiä ja perusteellisia ennaltaehkäiseviä katsastuksia ja tarkastuksia; sen vuoksi olisi varmistettava, että yhtiöt sekä niiden alukset noudattavat IMO:ssa hyväksyttyjä turvallisuusmääräyksiä ja että tämä tapahtuisi tarvittaessa alueellisen tason järjestelmän avulla, jossa isäntävaltiot suorittavat säännöllisiä pakollisia tarkastuksia; yhtiöiden liikennöinti tällaisilla aluksilla olisi estettävä, jos tarkastuksissa ilmenee vaarallisia puutteita turvallisuusmääräysten noudattamisessa,

9) tämä direktiivi osoitetaan jäsenvaltioille niiden isäntävaltion ominaisuudessa; tässä ominaisuudessa suoritettavat tehtävät perustuvat erityisiin satamavaltion velvollisuuksiin, jotka ovat täysin vuonna 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (Unclos) mukaisia,

10) yhteisiä turvallisuusmääräyksiä olisi turvallisuuden parantamiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi sovellettava kaikkiin sellaisiin ro-ro-aluksiin ja suurnopeusmatkustaja-aluksiin siitä riippumatta, minkä lipun alla ne purjehtivat, jotka liikennöivät säännöllisesti jäsenvaltion satamaan tai satamasta sekä kansainvälisillä matkoilla että kotimaan matkoilla merialueilla yli 20 merimailin päässä rantaviivasta, jossa haaksirikkoutuneet voivat nousta maihin, samalla kun jäsenvaltioille jää mahdollisuus ulottaa direktiivin soveltamisala koskemaan ro-ro-aluksia ja suurnopeusmatkustaja-aluksia, jotka liikennöivät kotimaan matkoilla merialueilla alle 20 merimailin päässä rantaviivasta,

11) on tarpeen, että isäntävaltiot tarkistavat, ovatko yhteisön satamiin ja satamista liikennöivät ro-ro-alukset ja suurnopeusmatkustaja-alukset tiettyjen yhdenmukaistettujen sertifiointia ja katsastusta koskevien lippuvaltion vaatimusten mukaisia,

12) kyseisten ro-ro-alusten ja suurnopeusmatkustaja-alusten olisi myös oltava sekä rakennusvaiheessa että niiden koko käyttöajan rungon, pää- ja apukoneiston, sähkö- ja hallintalaitteiden rakentamisen ja kunnossapidon osalta soveltuvien luokitusvaatimusten mukaisia ja niissä olisi oltava asiaa koskevien kansainvälisten vaatimusten mukainen matkatietojen tallennin,

13) isäntäjäsenvaltioiden olisi tarkastettava, että palveluja tarjoavat yritykset liikennöivät ro-ro-aluksillaan ja suurnopeusmatkustaja-aluksillaan mahdollisimman suurta turvallisuutta noudattaen; asianomaisilla jäsenvaltiolla, muillakin kuin lippuvaltiolla, olisi oltava esteetön mahdollisuus osallistua merionnettomuuksien tutkintaan,

14) on olennaisen tärkeää tarkistaa, että lippuvaltiona olevien kolmansien maiden hallinnot hyväksyvät yhtiöiden sitoumukset tehdä yhteistyötä merellä sattuvien onnettomuuksien tai vaaratilanteiden tutkinnassa ja noudattaa hyväksyttyjen laitosten luokitusta ja tarvittaessa sertifiointia koskevia sääntöjä; näiden hallintojen olisi hyväksyttävä yhdenmukaistettujen katsastus- ja sertifiointimenettelyjen käyttö,

15) sen varmistamiseksi, että ro-ro-alukset ja suurnopeusmatkustaja-alukset jatkuvasti noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia, isäntävaltioiden olisi suoritettava katsastuksia ennen liikennöinnin aloittamista ja sen jälkeen säännöllisin väliajoin sekä aina, kun liikennöinnin olosuhteissa tapahtuu merkittäviä muutoksia,

16) aikaisemmat tarkastukset ja katsastukset olisi otettava huomioon, jotta velvollisuudet eivät kävisi yhtiöille liian raskaiksi; ro-ro-alukset ja suurnopeusmatkustaja-alukset olisi vapautettava katsastuksista, jos muilla samankaltaisilla reiteillä liikennöintiä varten on vahvistettu, että ne ovat direktiivin mukaisia, ja korvaaviin aluksiin olisi sovellettava erityisjärjestelyjä; ro-ro-aluksille ja suurnopeusmatkustaja-aluksille, jotka on katsastettu isäntävaltion hyväksymällä tavalla, ei olisi vaadittava suoritettavaksi alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/21/EY ([1]) mukaisia laajennettuja tarkastuksia,

17) jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä täyttääkseen velvollisuutensa isäntävaltiona,

([1]) EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 98/42/EY (EYVL L 184, 27.6.1998, s. 40).

18) jäsenvaltiot saattavat pitää tarpeellisena, että niille kuuluvien tehtävien hoitamisessa niitä avustavat hyväksytyt laitokset, jotka täyttävät alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 22 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/57/EY ([1]) vaatimukset,

19) katsastusten suunnittelussa olisi otettava asianmukaisesti huomioon ro-ro-alusten ja suurnopeusmatkustaja-alusten liikennöinti- ja huoltoaikataulut,

20) jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden sisäinen oikeusjärjestelmä antaa niille ja mahdollisille muille jäsenvaltioille, joita asia merkittävässä määrin koskee, mahdollisuuden olla osallisena tai toimia yhteistyössä onnettomuuden tutkinnassa tai suorittaa sen merionnettomuuksien tutkintaa koskevan IMO:n säännöstön mukaisesti; tällaisen tutkinnan tulokset olisi julkistettava,

21) eräät jäsenvaltioiden toteuttamat navigointitukijärjestelmiin, valmiussuunnitteluun ja paikallisiin liikennöintirajoituksiin liittyvät lisätoimet parantavat osaltaan turvallisuutta,

22) jotta tämän direktiivin soveltamista voitaisiin seurata, olisi katsastuksista saatavien tietojen pohjalta perustettava tietokanta,

23) on tarpeen, että jäsenvaltioiden edustajista koostuva komitea avustaa komissiota tämän direktiivin tehokkaassa soveltamisessa; vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita kuljettavia aluksia koskevista vähimmäisvaatimuksista niiden ollessa matkalla yhteisön merisatamiin tai poistuessa niistä 13 päivänä syyskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/75/ETY ([2]), 12 artiklassa perustettu komitea voi vastata tästä tehtävästä, ja

24) kyseinen komitea voi mukauttaa eräitä tämän direktiivin säännöksiä niiden saattamiseksi yhdenmukaisiksi yhteisön tai IMO:n toimenpiteiden kanssa ja direktiivin säännösten parantamiseksi siten, että siinä otetaan huomioon ihmishengen turvallisuutta merellä koskevan vuoden 1974 kansainvälisen yleissopimuksen (SOLAS) voimaan tulleet myöhemmät muutokset ja varmistetaan eräisiin IMO:n päätöslauselmiin tehtyjen muutosten yhdenmukainen täytäntöönpano direktiivin soveltamisalaa laajentamatta,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on perustaa pakollinen katsastusjärjestelmä, jonka avulla voidaan paremmin varmistaa turvallinen liikenteen harjoittaminen säännöllisessä ro-ro-alusliikenteessä ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteessä yhteisön jäsenvaltioiden satamiin ja satamista, sekä antaa jäsenvaltioille oikeus suorittaa tällaisessa liikenteessä sattuneiden merionnettomuuksien tai vaaratilanteiden tutkinta, osallistua siihen tai toimia siinä yhteistyössä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä ja sen liitteissä tarkoitetaan:

a) 'ro-ro-aluksella' meriliikenteeseen yli 12 matkustajalle tarkoitettua matkustaja-alusta, joka on suunniteltu siten, että maantie- tai raideajoneuvojen ajokuormaus ja -purkaminen on mahdollista;

b) 'suurnopeusmatkustaja-aluksella' vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna tämän direktiivin antamispäivänä, X luvun 1 säännössä määriteltyä suurnopeusalusta, joka kuljettaa enemmän kuin kaksitoista matkustajaa;

c) 'matkustajalla' jokaista muuta henkilöä kuin:

   i) aluksen päällikköä ja laivaväkeen kuuluvia tai muita missä ominaisuudessa tahansa alukseen toimeen otettuja tai siinä aluksen lukuun työskenteleviä henkilöitä, ja

   ii) alle vuoden ikäisiä lapsia;

([1]) EYVL L 319, 12.12.1994, s. 20 direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 97/58/EY (EYVL L 274, 7.10.1997, s. 8).

([2]) EYVL L 247, 5.10.1993, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 98/74/EY (EYVL L 276, 13.10.1998, s. 7).

d) ’vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksella’ kansainvälistä yleissopimusta ihmishengen turvallisuudesta merellä sekä sen pöytäkirjoja ja muutoksia, jotka ovat voimassa tämän direktiivin antamispäivänä;

e) ’suurnopeusalussäännöstöllä’ ”suurnopeusalusten kansainvälistä turvallisuussäännöstöä”, joka sisältyy IMO:n meriturvallisuuskomitean 20 päivänä toukokuuta 1994 antamaan päätöslauselmaan MSC 36 (63), sellaisena kuin se on muutettuna tämän direktiivin antamispäivänä;

f) ’säännöllisellä liikennöinnillä’ sarjaa ro-ro- tai suurnopeusmatkustaja-alusmatkoja, joilla hoidetaan kahden tai useamman saman sataman välistä liikennettä, tai sarjaa matkoja, jotka alkavat samasta satamasta kuin mihin ne päättyvät ilman, että alus käy välillä muussa satamassa, joko

   i) julkaistun aikataulun mukaisesti, tai

   ii) niin säännöllisesti tai usein, että matkoista muodostuu tunnistettavissa oleva järjestelmällinen sarja;

g) ’merialueella’ matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä 17 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/18/EY ([1]) 4 artiklan mukaisesti laaditussa luettelossa olevaa merialuetta;

h) ’todistukirjoilla’

   i) kansainvälisillä matkoilla liikennöivien ro-ro- ja suurnopeusmatkustaja-alusten osalta vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, nojalla annettuja turvallisuuskirjoja sekä asianmukaisia varusteluetteloita ja tarvittaessa vapautuskirjoja ja liikennöintilupia,

   ii) kotimaanmatkoilla liikennöivien ro-ro- ja suurnopeusmatkustaja-alusten osalta direktiivin 98/18/EY mukaisesti annettuja turvallisuuskirjoja sekä asianmukaisia varusteluetteloita ja tarvittaessa vapautuskirjoja ja liikennöintilupia;

i) ’vapautuskirjalla’ vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen I luvun osan B 12 säännön a kohdan vi alakohdan nojalla annettua todistuskirjaa;

j) ’lippuvaltion hallinnolla’ sen valtion toimivaltaisia viranomaisia, jonka lipun alla ro-ro-aluksella tai suurnopeusmatkustaja-aluksella on oikeus purjehtia;

k) ’isäntävaltiolla’ jäsenvaltiota, jonka satamaan tai satamasta ro-ro-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus harjoittaa säännöllistä liikennettä;

l) ’kansainvälisellä matkalla’ merimatkaa jäsenvaltion satamasta tämän jäsenvaltion ulkopuolella olevaan satamaan tai päinvastoin;

m) ’kotimaanmatkalla’ matkaa merialueilla jäsenvaltion satamasta tämän jäsenvaltion samaan tai toiseen satamaan;

n) ’hyväksytyllä laitoksella’ laitosta, joka on hyväksytty direktiivin 94/57/EY 4 artiklan mukaisesti;

o) ’yhtiöllä’ yhtiötä, joka harjoittaa liikennettä yhdellä tai useammalla ro-ro-aluksella, joille on myönnetty vaatimustenmukaisuusasiakirja ro-ro-matkustaja-alusten turvallisuusjohtamisesta 8 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3051/95 ([2]) 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai yhtiötä, joka harjoittaa liikennettä suurnopeusmatkustaja-aluksella, jolle on myönnetty vaatimustenmukaisuusasiakirja vuoden 1974 *Solas*-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna tämän direktiivin antamispäivänä, IX luvun 4 säännön mukaisesti;

p) ’merionnettomuuksien tutkintasäännöstöllä’ IMO:n 27 päivänä marraskuuta 1997 annetulla yleiskokouksen päätöslauselmalla A.849(20) hyväksymää merellä sattuneiden onnettomuuksien tai vaaratilanteiden tutkintaa koskevaa säännöstöä;

q) ’erityiskatsastuksella’ 6 ja 8 artiklan mukaista isäntävaltion suorittamaa katsastusta;

r) ’pätevällä tarkastajalla’ virkamiestä tai muuta henkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on asianmukaisesti valtuuttanut suorittamaan todistuskirjojen myöntämiseen liittyviä katsastuksia ja tarkastuksia ja joka täyttää liitteessä V tarkemmin esitetyt pätevyyttä ja riippumattomuutta koskevat vaatimukset;

s) ’puutteella’ asioiden tilaa, joka ei vastaa tämän direktiivin vaatimuksia.

([1]) EYVL L 144, 15.5.1998, s. 1.

([2]) EYVL L 320, 30.12.1995, s. 14, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 179/98 (EYVL L 19, 24.1.1998, s. 35).

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin ro-ro-aluksiin ja suurnopeusmatkustaja-aluksiin, jotka liikennöivät säännöllisesti jäsenvaltion satamaan tai satamasta kansainvälisillä matkoilla tai kotimaanmatkoilla direktiivin 98/18/EY 4 artiklassa tarkoitetuilla A-luokan merialueilla siitä riippumatta, minkä lipun alla alus purjehtii.

2. Jäsenvaltio voi soveltaa tätä direktiiviä ro-ro-aluksiin ja suurnopeusmatkustaja-aluksiin, jotka liikennöivät kotimaanmatkoilla muilla kuin 1 kohdassa tarkoitetuilla merialueilla. Tällöin kyseessä olevia sääntöjä on sovellettava kaikkiin samoin edellytyksin liikennöiviin ro-ro-aluksiin tai suurnopeusmatkustaja-aluksiin ilman lipun, kansalaisuuden tai yhtiön sijoittautumispaikan perusteella harjoitettavaa syrjintää.

4 artikla

Perustarkastukset, jotka on tehtävä ro-ro-alusten tai suurnopeusmatkustaja-alusten osalta

1. Ennen säännöllisen liikennöinnin aloittamista ro-ro- tai suurnopeusmatkustaja-aluksella tai 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä jo säännöllisesti liikennöivän ro-ro- tai suurnopeusmatkustaja-aluksen osalta kahdentoista kuukauden kuluessa mainitusta päivästä isäntävaltioiden on tarkastettava, että ro-ro-alukset ja suurnopeusmatkustaja-alukset täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) niillä on lippuvaltion hallinnon tai sen puolesta toimivan hyväksytyn laitoksen myöntämät, voimassa olevat todistuskirjat;

b) ne on katsastettu todistuskirjojen myöntämistä varten yhdenmukaistetussa katsastus- ja todistuskirjojen myöntämisjärjestelmässä noudatettavista katsastusohjeista annetun IMO:n yleiskokouksen päätöslauselman A.746(18) liitteenä olevien soveltuvien menettelyjen ja ohjeiden mukaisesti, sellaisina kuin ne ovat tämän direktiivin antamishetkellä, tai saman päämäärän saavuttamiseksi suunniteltujen menettelyjen mukaisesti;

c) ne ovat hyväksytyn laitoksen säännöissä tai lippuvaltion hallinnon samanarvoisiksi hyväksymissä säännöissä täsmennettyjen luokitusvaatimusten mukaisia rungon, koneiston sekä sähkö- ja hallintalaitteiden rakentamisen ja kunnossapidon osalta;

d) ne on varustettu matkatietojen tallentimella, jonka tarkoituksena on antaa tietoja mahdollisen onnettomuuden tutkintaa varten. Matkatietojen tallentimen on oltava 27 päivänä marraskuuta 1997 annetun IMO:n yleiskokouksen päätöslauselman A.861(20) suoritusarvostandardien sekä Kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (IEC) standardissa n:o 61996 asetettujen testausstandardien mukainen. Ennen tämän direktiivin antamista rakennetuille ro-ro-aluksille ja suurnopeusmatkustaja-aluksille asennettavien matkatietojen tallentimien osalta voidaan kuitenkin myöntää vapautuksia joidenkin vaatimusten noudattamisesta. Nämä vapautukset ja edellytykset niiden myöntämiseksi hyväksytään 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti;

e) ne ovat alueellisella tasolla hyväksyttyjen sekä teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY [1] säädetyn ilmoitusmenettelyn mukaisesti jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädännön osaksi saatettujen erityisten vakavuusvaatimusten mukaisia silloin, kun ne liikennöivät kyseisen kansallisen lainsäädännön piiriin kuuluvalla alueella, edellyttäen etteivät kyseiset vaatimukset ylitä vuoden 1995 *Solas*-konferenssin päätöslauselman n:o 14 (sopimukseen kuuluvat vakavuusvaatimukset) liitteessä määriteltyjä vaatimuksia ja että niistä on ilmoitettu IMO:n pääsihteerille kyseisen päätöslauselman 3 kohdassa esitettyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Edellä olevaa 1 kohdan e alakohtaa sovelletaan suurnopeusmatkustaja-aluksiin vain silloin, kun se on tarkoituksenmukaista.

5 artikla

Perustarkastukset, jotka on tehtävä yhtiöiden ja lippuvaltioiden osalta

Ennen säännöllisen liikennöinnin aloittamista ro-ro-aluksella tai suurnopeusmatkustaja-aluksella tai 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä jo säännöllisesti liikennöivän ro-ro-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen osalta kahdentoista kuukauden kuluessa mainitusta päivästä isäntävaltioiden on:

[1] EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY (EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18).

1. tarkastettava, että yhtiöt, jotka harjoittavat tai aikovat harjoittaa säännöllistä liikennöintiä tällaisella aluksella:

   a) toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin liitteessä I säädettyjä erityisvaatimuksia sovelletaan, ja osoittavat kyseisessä säännöllisessä liikennöinnissä mukana olevalle isäntävaltiolle noudattavansa tämän kohdan ja 4 artiklan säännöksiä;

   b) suostuvat etukäteen siihen, että isäntävaltiot ja muut jäsenvaltiot, joita asia merkittävässä määrin koskee, saavat suorittaa merellä sattuneiden onnettomuuksien tai vaaratilanteiden tutkinnan, osallistua siihen täysipainoisesti tai toimia yhteistyössä tässä tutkinnassa 12 artiklan mukaisesti, ja antavat niiden käyttöön tällaisessa onnettomuudessa tai vaaratilanteessa osallisena olleen aluksensa matkatietojen tallentimesta saatavat tiedot;

2. tarkastettava muun kuin jäsenvaltion lipun alla purjehtivan aluksen osalta, että kyseinen lippuvaltio on hyväksynyt yhtiön sitoumuksen täyttää tämän direktiivin vaatimukset.

6 artikla

Erityiset peruskatsastukset

1. Ennen säännöllisen liikennöinnin aloittamista ro-ro-aluksella tai suurnopeusmatkustaja-aluksella tai 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä jo säännöllisesti liikennöivän ro-ro-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen osalta kahdentoista kuukauden kuluessa mainitusta päivästä isäntävaltioiden on liitteiden I ja III mukaisesti suoritettava erityinen peruskatsastus varmistuakseen siitä, että ro-ro-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus täyttää säännöllisen liikennöinnin turvallista harjoittamista koskevat tarpeelliset vaatimukset.

2. Jos tätä artiklaa sovelletaan ennen liikennöinnin aloittamista, isäntävaltioiden on asetettava erityisen peruskatsastuksen suorittamiselle päivämäärä, joka on enintään yhden kuukauden kuluttua 4 ja 5 artiklan nojalla tehtävien tarkastusten päätökseen saattamiseen tarvittavien todisteiden vastaanottamisesta.

7 artikla

Erityissäännöksiä

1. Jos ro-ro-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen on määrä ryhtyä harjoittamaan säännöllistä liikennöintiä muualla, uuden isäntävaltion on otettava mahdollisimman pitkälle huomioon kyseiselle alukselle tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa aiempaa säännöllistä liikennöintiä varten aiemmin suoritetut tarkastukset ja katsastukset. Jos uusi isäntävaltio hyväksyy nämä aiemmin suoritetut tarkastukset ja katsastukset, ja jos ne soveltuvat uusiin liikennöintiolosuhteisiin, 4, 5 ja 6 artiklaa ei tarvitse soveltaa ennen uuden säännöllisen liikennöinnin aloittamista ro-ro-aluksella tai suurnopeusmatkustaja-aluksella.

2. Tämän direktiivin 4, 5 ja 6 artiklaa ei tarvitse soveltaa, jos tämän direktiivin mukainen ro-ro-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus, joka jo harjoittaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa säännöllistä liikennöintiä, siirretään harjoittamaan säännöllistä liikennöintiä muualla, ja jos asianomaiset isäntävaltiot katsovat reitin ominaisuuksien olevan samanlaiset ja kaikki isäntävaltiot ovat yhtä mieltä siitä, että ro-ro-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus täyttää kaikki kyseisen liikennöinnin turvallista harjoittamista koskevat vaatimukset.

Yhtiön pyynnöstä asianomaiset isäntävaltiot voivat vahvistaa etukäteen, että ne pitävät reitin ominaisuuksia samanlaisina.

3. Jos ro-ro-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus on odottamattomien olosuhteiden vuoksi korvattava pikaisesti toisella aluksella liikennepalvelun jatkumisen turvaamiseksi, ja jos ei voida soveltaa 1 ja 2 kohtaa, isäntävaltio voi sallia liikennöinnin aloittamisen aluksella edellyttäen, että

a) silmämääräinen tarkastus ja asiakirjojen tarkastus eivät anna aihetta epäillä, ettei ro-ro-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus täytä liikennöinnin turvallista harjoittamista koskevia tarpeellisia vaatimuksia, ja

b) isäntävaltio saattaa 4, 5 ja 6 artiklan nojalla tehtävät tarkastukset ja katsastukset päätökseen yhden kuukauden kuluessa.

8 artikla

Säännölliset erityiskatsastukset ja muut katsastukset

1. Isäntävaltioiden on kerran kahdessatoista kuukaudessa tehtävä

— erityiskatsastus liitteen III mukaisesti, ja

— säännöllisen liikennöinnin kuluessa katsastus, jossa pyritään tarkastamaan riittävä määrä liitteissä I, III ja V luetelluista seikoista siten, että isäntävaltiota tyydyttävällä tavalla voidaan osoittaa, että alus edelleen täyttää kaikki liikennöinnin turvallista harjoittamista koskevat tarpeelliset vaatimukset.

Edellä olevan 6 artiklan mukaista erityistä peruskatsastusta pidetään tässä artiklassa tarkoitettuna erityiskatsastuksena.

2. Isäntävaltion on suoritettava erityiskatsastus liitteen III mukaisesti joka kerta, kun ro-ro-alukselle tai suurnopeusmatkustaja-alukselle tehdään huomattavia korjaus-, muutos- tai muuntamistöitä tai kun aluksen johto tai lippu vaihtuu tai kun alus siirretään johonkin toiseen luokkaan. Jos aluksen johto tai lippu vaihtuu tai jos alus siirretään toiseen luokkaan, isäntävaltio voi kuitenkin, otettuaan huomioon alukselle aiemmin tehdyt tarkastukset ja katsastukset, sekä edellyttäen, että tämä muutos tai siirto ei vaikuta aluksen turvalliseen liikennöintiin, vapauttaa aluksen tässä kohdassa vaaditusta erityiskatsastuksesta.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitetuissa katsastuksissa vahvistuu tai paljastuu tämän direktiivin vaatimuksiin liittyviä puutteita, jotka antavat aihetta liikennöinnin estämiseen, yhtiön on suoritettava kaikki katsastuksiin liittyvät kustannukset tavanomaisen tilikauden aikana.

9 artikla

Ilmoittaminen

Isäntävaltioiden on viipymättä ilmoitettava yhtiöille kirjallisesti 4, 5, 6 ja 8 artiklan nojalla tehtyjen tarkastusten ja katsastusten tulokset.

10 artikla

Liikennöinnin estäminen

1. Isäntävaltion on estettävä ro-ro-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen säännöllinen liikennöinti, jos

a) se ei ole kyennyt varmistamaan, että 4 ja 5 artiklan vaatimuksia noudatetaan,

b) edellä 6 ja 8 artiklassa tarkoitetuissa katsastuksissa havaitaan puutteita, joista aiheutuu välitön vaara ihmishengelle, alukselle, sen laivaväelle ja matkustajille,

c) liitteessä II lueteltujen yhteisön säädösten noudattaminen on todettu laiminlyödyksi siten, että siitä aiheutuu välitön vaara ihmishengelle, alukselle, sen laivaväelle ja matkustajille,

d) lippuvaltio ei ole neuvotellut sen kanssa 13 artiklan 1 tai 5 kohdassa tarkoitettujen seikkojen johdosta,

kunnes isäntävaltio on todennut, että vaaratekijä on poistettu ja direktiivin vaatimukset täytetty.

Isäntävaltion on kirjallisesti ilmoitettava yhtiölle päätöksestä, jolla on estetty kyseisen ro-ro-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen liikennöinti, ja annettava päätöksen perustelut.

2. Jos ro-ro-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus kuitenkin jo liikennöi säännöllisesti ja puutteita on todettu, isäntävaltioiden on vaadittava yhtiötä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet niiden korjaamiseksi viipymättä tai tarkoin määritellyn kohtuullisen ajan kuluessa siinä tapauksessa, että ne eivät aiheuta välitöntä vaaraa aluksen turvallisuudelle, laivaväelle ja matkustajille. Puutteiden korjaamisen jälkeen asianomaisten isäntävaltioiden on tarkastettava, että korjaaminen on suoritettu niitä kaikilta osin tyydyttävällä tavalla. Jos näin ei ole, niiden on estettävä aluksen liikennöinti.

3. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädännön mukaisesti luotava ja pidettävä voimassa asianmukaisia menettelyjä, joihin kuuluu yhtiön oikeus hakea muutosta liikennöinnin estämistä koskevaan päätökseen. Muutoksenhaut on käsiteltävä kiireellisinä. Muutoksenhaku ei merkitse, että päätöksen täytäntöönpano ilman eri toimenpiteitä lykkäytyy.

Toimivaltaisen viranomaisen on asianmukaisesti ilmoitettava yhtiölle tämän muutoksenhakuoikeudesta.

4. Jos 4, 5 ja 6 artiklaa sovelletaan ennen säännöllisen liikennöinnin aloittamista ro-ro-aluksella tai suurnopeusmatkustaja-aluksella, aluksen liikennöinnin estämistä koskeva päätös on tehtävä kuukauden kuluessa erityisestä peruskatsastuksesta ja siitä on ilmoitettava yhtiölle välittömästi.

11 artikla

Erityisissä peruskatsastuksissa ja säännöllisissä erityiskatsastuksissa noudatettavat menettelyt

1. Isäntävaltio(ide)n on vapautettava ro-ro-alukset ja suurnopeusmatkustaja-alukset, joille on tehty erityiskatsastukset asianomaista isäntävaltiota (asianomaisia isäntävaltioita) tyydyttävällä tavalla, direktiivin 95/21/EY 7 artiklan 4 kohdassa mainituista laajennetuista tarkastuksista sekä sellaisista laajennetuista tarkastuksista, joita tehdään sillä perusteella, että alukset selvästi kuuluvat neuvoston direktiivin 95/21/EY 7 artiklan 1 kohdassa ja sen liitteessä V olevan A jakson 3 kohdassa tarkoitettuun matkustaja-alusten luokkaan.

2. Jos kahden tai useamman isäntävaltion hallinnot osallistuvat saman aluksen erityiskatsastukseen, niiden on tehtävä keskenään yhteistyötä. Erityiskatsastukset suorittaa ryhmä, joka muodostuu asianomaisen isäntävaltion (asianomaisten isäntävaltioiden) pätevistä tarkastajista. Mikäli on tarpeen tehdä laadullinen arviointi luokkaan määrittelyyn liittyvien määräysten noudattamisesta, isäntävaltioiden on huolehdittava siitä, että ryhmässä on tarvittava asiantuntemus, tarvittaessa ottamalla ryhmään hyväksytyn laitoksen katsastaja. Tarkastajien on ilmoitettava puutteista isäntävaltioiden hallinnoille. Isäntävaltion on toimitettava nämä tiedot lippuvaltiolle, jos tämä ei ole katsastukseen osallistuva isäntävaltio.

3. Asianomainen isäntävaltio voi suostua suorittamaan katsastuksen toisen asianomaisen isäntävaltion pyynnöstä.

4. Jos yhtiöt niin pyytävät, isäntävaltioiden on kutsuttava lippuvaltion, joka ei ole isäntävaltio, hallinnon edustaja tämän direktiivin säännösten nojalla tehtäviin erityiskatsastuksiin.

5. Suunnitellessaan 6 ja 8 artiklan mukaisesti tehtävää katsastusta isäntävaltioiden on otettava aluksen liikennöinti- ja huoltoaikataulu asianmukaisella tavalla huomioon.

6. Erityiskatsastuksissa tehdyt havainnot on kirjattava kertomukseen, jonka muodosta päätetään 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

7. Jos isäntävaltioiden välillä vallitsee ratkaisematta oleva erimielisyys 4 artiklan ja 5 artiklan 1 kohdan vaatimusten noudattamisesta, jonkin erityiskatsastukseen osallistuvan isäntävaltion hallinnon on viipymättä ilmoitettava komissiolle tämän erimielisyyden syyt.

8. Komissio aloittaa välittömästi menettelyn päätöksen tekemiseksi 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

12 artikla

Onnettomuuksien tutkinta

1. Jäsenvaltioiden on määriteltävä omassa kansallisessa oikeusjärjestelmässään se, missä oikeudellisessa asemassa ne ja muut jäsenvaltiot, joita asia merkittävässä määrin koskee, voivat osallistua sellaisen merionnettomuuden tai vaaratilanteen tutkintaan, jossa on osallisena ro-ro-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus, toimia siinä yhteistyössä tai, jos merionnettomuuksien tutkintasäännöstössä niin määrätään, suorittaa sen.

2. Ilmaisuilla 'valtio, jota asia merkittävässä määrin koskee', 'tutkimuksia johtava valtio' sekä 'merionnettomuus' on sama merkitys kuin merionnettomuuksien tutkintasäännöstössä.

3. Jos ro-ro-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus on osallisena merionnettomuudessa, tutkintamenettelyn aloittaa valtio, jonka vesillä onnettomuus tai vaaratilanne sattuu, tai jos se sattuu muilla vesillä, jäsenvaltio, jossa alus on viimeksi käynyt. Tämä valtio on vastuussa tutkinnasta sekä sen yhteensovittamisesta muiden valtioiden kanssa, joita asia merkittävässä määrin koskee, kunnes tutkimuksia johtavasta valtiosta on yhteisesti sovittu.

4. Tällaista tutkintaa suorittavien, siihen osallistuvien tai tutkinnassa yhteistyössä toimivien jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tutkinta saatetaan päätökseen mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti sekä että merionnettomuuksien tutkintasäännöstö otetaan huomioon.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tällaisesta tutkinnasta tehtävät kertomukset julkistetaan merionnettomuuksien tutkintasäännöstön 12.3 kohdan mukaisesti ja että ne annetaan tiedoksi komissiolle.

13 artikla

Liitännäistoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden, jotka myöntävät tai tunnustavat vapautuskirjan, on tehtävä yhteistyötä osallisena olevan isäntävaltion tai lippuvaltion hallinnon kanssa ratkaistakseen vapautusten asianmukaisuutta koskevat erimielisyydet ennen erityisen peruskatsastuksen suorittamista.

2. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä IMO:n päätöslauselman A.795(19) mukaisesti maista annettavan navigointituen järjestelmiä ja muita tiedotuspalveluja ro-ro-alusten ja suurnopeusmatkustaja-alusten avustamiseksi säännöllisen liikennöinnin tai sen osan, jonka turvallisuudesta jäsenvaltiot ovat vastuussa, turvallisessa harjoittamisessa.

3. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle jäljennökset 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuista katsastuskertomuksista sekä mahdollinen IMO-tunnistenumero. Komissio voi 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää asianmukaisesta tavasta antaa muille aluksille tunnistenumero. Jos säännöllisessä liikennöinnissä on osallisina kaksi tai useampi isäntävaltio, tiedot voi toimittaa yksi näistä isäntävaltioista. Komissio perustaa toimitetut tiedot sisältävän tietokannan ja pitää sitä yllä. Tietokannan käyttöehdoista päätetään 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että yhtiöt, jotka harjoittavat säännöllistä liikennöintiä ro-ro-aluksilla tai suurnopeusmatkustaja-aluksilla jäsenvaltioiden satamiin tai satamista, kykenevät ylläpitämään ja toteuttamaan yhtenäistä valmiusjärjestelmää koskevaa suunnittelua aluksilla sattuvien hätätilanteiden varalta. Tätä tarkoitusta varten niiden on toimittava yhtenäisen valmiusjärjestelmän rakennetta koskevista ohjeista annetun IMO:n yleiskokouksen päätöslauselman A.852(20) mukaisesti. Jos säännöllisessä liikenteessä on isäntävaltion ominaisuudessa osallisena kaksi tai useampi jäsenvaltio, niiden on yhdessä laadittava suunnitelma eri reiteille.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lippuvaltion hallinto on ottanut ne isäntävaltion ominaisuudessa täysimääräisesti huomioon suurnopeusalussäännöstön 1.9.3 kohdan mukaisesti ennen liikennöintiluvan myöntämistä suurnopeusalukselle. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että paikallisten tilanteiden edellyttämät liikennöintirajoitukset ihmishenkien, luonnonvarojen ja rannikolla tapahtuvan toiminnan suojelemiseksi asetetaan tai pidetään voimassa, ja niiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla varmistetaan näiden rajoitusten täytäntöönpano.

14 artikla

Isäntävaltioiden välinen yhteistoiminta

Samaan säännölliseen liikennöintiin osallisten isäntävaltioiden on tämän direktiivin säännöksiä soveltaessaan oltava yhteydessä keskenään.

15 artikla

Tukitoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava vaatimuksista, joita tässä direktiivissä asetetaan säännöllistä liikennöintiä yhteisön satamaan tai satamasta harjoittaville yhtiöille, niille yhteisön ulkopuolisille maille, jotka joko lippuvaltiona tai isäntävaltion tavoin ovat vastuussa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista, jäsenvaltion sataman ja yhteisön ulkopuolisen maan sataman välillä liikennöivistä ro-ro-aluksista ja suurnopeusmatkustaja-aluksista.

16 artikla

Sääntelykomitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 93/75/ETY 12 artiklan 1 kohdan nojalla perustettu komitea.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

   b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpisteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä. Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kahdeksan viikon kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpisteistä.

17 artikla

Muuttamismenettely

Edellä 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan

a) liitteitä,

b) määritelmiä,

c) viittauksia yhteisön säädöksiin, ja

d) viittauksia IMO:n päätöslauselmiin

muuttaa siinä määrin, kun on tarpeen niiden saattamiseksi sellaisten yhteisön tai IMO:n säännösten mukaisiksi, jotka ovat tulleet voimaan, direktiivin soveltamisalaa kuitenkaan laajentamatta.

Liitteitä voidaan 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti muuttaa myös, jos se on tarpeen tällä direktiivillä perustetun järjestelmän parantamiseksi, direktiivin soveltamisalaa kuitenkaan laajentamatta.

18 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta aiheutuvista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että näitä seuraamuksia sovelletaan. Säädettyjen seuraamusten tulee olla tehokkaita, rikkomuksen suhteutettuja ja varoittavia.

19 artikla

Soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2000 ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Edellä olevan 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan säännöksiä on sovellettava viimeistään 30 kuukauden kuluttua IEC-standardin n:o 61996 julkaisemispäivästä tai 1 päivänä tammikuuta 2001 sen mukaan, kumpi päivämäärä on myöhäisempi.

3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaus tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset viipymättä komissiolle. Komission on ilmoitettava tästä muille jäsenvaltiolle.

20 artikla

Soveltamisen arviointi

Komissio arvioi jäsenvaltioiden 13 artiklan mukaisesti antamien tietojen nojalla tämän direktiivin soveltamista kolmen vuoden kuluttua 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta päivästä.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

22 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 1999.

Neuvoston puolesta

W. MÜLLER

Puheenjohtaja

LIITE I

YHTIÖITÄ KOSKEVAT ERITYISVAATIMUKSET

5 artiklan 1 kohdassa sekä 6 ja 8 artiklassa tarkoitetut

Yhtiöiden on huolehdittava siitä, että niiden ro-ro-aluksilla ja suurnopeusmatkustaja-aluksilla

1. aluksen päällikkö saa ennen aluksen matkaan lähtöä tarvittavat tiedot mahdollisuudesta käyttää maista annettavan navigointituen järjestelmiä ja muita tietopalveluita, joiden tarkoituksena on avustaa häntä liikennöimään turvallisesti, ja että hän käyttää jäsenvaltioiden perustamia navigointituki- ja tietojärjestelmiä,

2. sovelletaan IMO:n meriturvallisuuskomitean matkustajien turvallisuutta koskevista tarkistetuista ohjeista annetussa kiertokirjeessä MSC 699 olevien 2—6 kohdan soveltuvia säännöksiä,

3. on helppopääsyisessä paikassa aluksen työjärjestelyt osoittava taulu, josta käyvät ilmi

   a) työvuorot merellä ja satamassa, ja

   b) vahtihenkilöstön työtuntien enimmäismäärä tai lepotuntien vähimmäismäärä,

4. ei rajoiteta aluksen päällikön oikeutta tehdä päätöksiä, jotka hän ammatillisen harkintansa perusteella katsoo erityisesti vaikeissa sääoloissa ja kovan merenkäynnin yhteydessä tarpeellisiksi turvallisen navigoinnin ja toiminnan kannalta,

5. aluksen päällikkö pitää kirjaa navigointitoimista ja vaaratilanteista, joilla on merkitystä navigoinnin turvallisuudelle,

6. laidoitusovien ja niihin liittyvän runkolaidoituksen vaurioitumisesta tai pysyvästä taipumisesta, joka voi vaikuttaa aluksen eheyteen, sekä puutteista tällaisten ovien varmistuslaitteissa ilmoitetaan nopeasti sekä lippuvaltion hallinnolle että isäntävaltiolle ja että ne korjataan viipymättä lippuvaltion hallintoa ja isäntävaltiota tyydyttävällä tavalla,

7. on ennen ro-ro-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen matkalle lähtöä saatavilla ajan tasalla oleva matkasuunnitelma. Matkasuunnitelmaa laadittaessa on matkasuunnitelman laatimista koskevista ohjeista annetun IMO:n meriturvallisuuskomitean päätöslauselman nro …(70) ohjeet otettava kaikilta osin huomioon,

8. matkustajille tiedotetaan yleisesti niistä palveluista ja avusta, joita laivalla oleville vanhuksille ja vammaisille on tarjolla, ja nämä tiedot ovat saatavilla myös heikkonäköisille sopivassa muodossa.

LIITE II

LUETTELO YHTEISÖN SÄÄDÖKSISTÄ

10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista

— vaarallisia ja ympäristöä pilaavia aineita kuljettavia aluksia koskevista vähimmäisvaatimuksista niiden ollessa matkalla yhteisön merisatamiin tai poistuessa niistä 13 päivänä syyskuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/75/ETY (EYVL L 247, 5.10.1993, s. 19), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 98/74/EY (EYVL L 276, 13.10.1998, s. 7)

— soveltuvin osin merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta 22 päivänä marraskuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/58/EY (EYVL L 319, 12.12.1994, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/35/EY (EYVL L 172, 17.6.1998, s. 1),

— ro-ro-matkustaja-alusten turvallisuusjohtamisesta 8 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3051/95 (EYVL L 320, 30.12.1995, s. 14), asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 179/98 (EYVL L 19, 24.1.1998, s. 35).

LIITE III

ERITYISKATSASTUKSISSA NOUDATETTAVAT MENETTELYT

6 ja 8 artiklassa tarkoitetut

1. Erityiskatsastuksissa on varmistettava, että erityisesti rakennetta, osastoimista ja vakavuutta, koneistoa ja sähkölaitteita, lastausta, vakavuutta, palosuojelua, matkustajien enimmäismäärää, hengenpelastuslaitteita ja vaarallisten aineiden kuljettamista, radioliikennettä ja navigointia koskevia lakisääteisiä vaatimuksia noudatetaan, ja katsastuksiin on tämän toteamiseksi kuuluttava soveltuvin osin vähintään:

   — hätägeneraattorin käynnistys,

   — hätävalaistuksen tarkastus,

   — radiolaitteiden hätävoimanlähteen tarkastus,

   — kuulutusjärjestelmän testaus,

   — paloharjoitus, jonka yhteydessä osoitetaan palomiehen varusteiden käyttötaito,

   — hätäpalopumpun toiminta siten, että kaksi paloletkua on kytketty pääpaloputkistoon,

   — kattiloiden ja pää- ja apukoneiden polttoainesyötön sekä tuulettimien kaukosäätöisten hätäpysäytyslaitteiden testaus,

   — palopeltien kaukosäätöisten ja paikallisten sulkulaitteiden testaus,

   — palon havaitsemis- ja hälytysjärjestelmien testaus,

   — palo-ovien sulkeutumisen testaus,

   — tyhjennyspumppujen toiminta,

   — vesitiiviiden laipioiden ovien sulkeminen sekä paikallisesti että kaukosäädöllä,

   — sen osoittaminen, että laivaväen avainhenkilöt ovat perehtyneet vaurion valvontakaavioon,

   — vähintään yhden valmiusveneen ja yhden pelastusveneen laskeminen veteen, niiden kuljetuskoneiston ja ohjauslaitteiden käynnistys ja testaus sekä niiden nostaminen vedestä sijoituspaikalleen alukselle,

   — sen tarkastaminen, että kaikki pelastusveneet ja valmiusveneet ovat varusteluettelon mukaisia, ja

   — aluksen ohjauslaitteiden ja apuohjauslaitteiden testaus.

2. Erityiskatsastusten yhteydessä on tarkistettava alukselle suunniteltu kunnossapitojärjestelmä.

3. Erityiskatsastuksissa on keskityttävä laivaväen perehdytykseen sekä tehokkuuteen turvallisuus- ja hätätilannemenettelyjen, kunnossapidon, työtapojen, matkustajien turvallisuuden, komentosiltamenettelyjen sekä lastiin ja ajoneuvoihin liittyvien toimintojen osalta. Merenkulkijoiden kyky ymmärtää ja tarvittaessa antaa käskyjä ja ohjeita sekä raportoida yhteisellä aluspäiväkirjaan merkityllä työkielellä on tarkastettava. Todisteet siitä, että laivaväki on osallistunut menestyksellisesti erityiskoulutukseen, on tarkastettava etenkin seuraavilta osin:

   — koulutus väkijoukon hallinnassa,

   — perehdytyskoulutus,

— turvallisuuskoulutus niille laivaväkeen kuuluville, jotka turvallisuusasioissa avustavat suoraan matkustajatiloissa olevia matkustajia sekä erityisesti vanhuksia ja vammaisia hätätilanteessa, ja

— kriisitilanteiden hallinta ja ihmisten käyttäytymistä koskeva koulutus.

Erityiskatsastukseen on sisällyttävä arviointi siitä, aiheuttavatko työvuorojärjestelyt kohtuutonta väsymystä erityisesti vahtihenkilöstölle.

4. Yhteisön ulkopuolisten valtioiden laivaväkeen kuuluville myöntämät pätevyyskirjat tunnustetaan ainoastaan, jos ne ovat tarkistetun vuoden 1978 Kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan yleissopimuksen (STCW) I/10 säännön mukaisia.

LIITE IV

OHJEELLISET SUUNTAVIIVAT PÄTEVILLE TARKASTAJILLE SÄÄNNÖLLISEN LIIKENNÖINNIN AIKANA ENNALTA ILMOITTAMATTA TEHTÄVIÄ KATSASTUKSIA VARTEN

8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut

1. *Matkustajatiedot*

Keinot, joilla varmistetaan, ettei ro-ro-alukselle tai suurnopeusmatkustaja-alukselle, jäljempänä 'alus', sallittua matkustajien lukumäärää ylitetä. Tarkastetaan, onko matkustajatietojen rekisteröintijärjestelmä sääntöjenmukainen ja tehokas. Tarkastetaan, miten tieto matkustajien kokonaismäärästä välitetään aluksen päällikölle ja miten risteilymatkustajat, jotka eivät mene maihin, lasketaan mukaan paluumatkan matkustajien kokonaismäärään.

2. *Lastaus- ja vakavuustiedot*

Tarkastetaan, että alukselle, jos niin edellytetään, on asennettu luotettavat syvyyden mittauslaitteet ja että niitä käytetään. Tarkastetaan, onko toteutettu toimenpiteet sen varmistamiseksi, että alusta ei ylilastata, eikä sovellettava osastoimislastiviiva jää veden alle. Tarkastetaan, onko lastaus- ja vakavuusarviointi suoritettu vaaditulla tavalla. Tarkastetaan, että tavarankuljetusajoneuvot ja muu lasti punnitaan, jos sitä edellytetään, ja että tiedot välitetään alukselle lastaus- ja vakavuusarviointia varten. Tarkastetaan, ovatko vaurion valvontakaaviot aina esillä ja onko aluksen päällystölle jaettu vaurioiden valvontaa koskevat ohjekirjat.

3. *Meriturvallisuus*

Menettelyä käytetään sen varmistamiseksi, että alus on ennen satamasta lähtöä valmis merimatkalle, ja menettelyyn olisi kuuluttava nimenomainen raportointi siitä, että kaikki vesitiiviit ja säätiiviit laidoitusovet ovat kiinni. Tarkastetaan, että kaikki ajoneuvokannen ovet ovat kiinni, ennen kuin alus lähtee laiturista, tai että niitä pidetään auki vain niin kauan, kuin keulavisiirin sulkeminen edellyttää, sekä keula-, perä- ja sivuovien sulkemisjärjestelyt ja että komentosillalle indikoidaan ovien tila merkkivaloin ja tv-valvonnan avulla. Ongelmista merkkivalojen ja erityisesti ovien katkaisimien toiminnassa olisi otettava selvää ja niistä olisi raportoitava.

4. *Turvallisuustiedotukset*

Tarkastetaan tavanomaisten turvallisuustiedotusten esitysmuoto sekä hätätilannemenettelyjä koskevien ohjeiden esillepano asianmukaisella kielellä (asianmukaisilla kielillä). Tarkastetaan, kuulutetaanko tavanomaiset turvallisuustiedotukset matkan alussa kaikissa yleisissä tiloissa, joihin matkustajilla on pääsy, mukaan lukien avoimet kannet.

5. *Laivapäiväkirjan merkinnät*

Tutkitaan laivapäiväkirja sen varmistamiseksi, että muun muassa keula- ja peräporttien sekä muiden vesitiiviiden ja säätiiviiden ovien sulkemista, vesitiiviiden osastoimisovien käyttöharjoitusta, ohjauslaitteen testausta jne. koskevat merkinnät tehdään laivapäiväkirjaan. Samoin tarkastetaan, että syvyydet, varalaita ja vakavuus sekä miehistön yhteinen työkieli merkitään laivapäiväkirjaan.

6. *Vaaralliset aineet*

Tarkastetaan, että vaarallisia tai saastuttavia aineita kuljetetaan soveltuvien säännösten mukaisesti ja erityisesti että vaarallisista tai pilaantumista aiheuttavista aineista annetaan ilmoitus sekä laaditaan lastiluettelo tai ahtauspiirros, josta ilmenee niiden sijaintipaikka aluksella, ja että kyseisen lastin kuljettaminen matkustaja-aluksilla on sallittua sekä se että vaaralliset ja pilaantumista aiheuttavat aineet merkitään, varustetaan tunnuslipukkeilla, ahdataan, kiinnitetään ja erotellaan asianmukaisesti.

Tarkastetaan, että vaarallisia tai pilaantumista aiheuttavia aineita kuljettavat ajoneuvot on asianmukaisesti merkitty ja kiinnitetty. Jos kuljetetaan vaarallisia tai pilaantumista aiheuttavia aineita, niitä koskevasta lastiluettelosta tai ahtauspiirroksesta on oltava jäljennös maissa. Tarkastetaan, onko aluksen päällikkö tietoinen direktiivin 93/75/ETY mukaisista ilmoitusvelvoitteista sekä hätätilannemenettelyjä koskevista ohjeista ja ensiavun antamisesta sellaisten vaaratilanteiden yhteydessä, joissa on mukana vaarallisia tai merta pilaavia aineita. Tarkastetaan, että ajoneuvokansien tuuletus on aina toiminnassa ja että tuuletustehoa lisätään silloin, kun ajoneuvojen moottorit ovat käynnissä, ja että komentosillalle on järjestetty jollakin tavalla indikointi siitä, että ajoneuvokannen tuuletus on toiminnassa.

7. *Tavarankuljetusajoneuvojen kiinnittäminen*

Tapa, jolla tavarankuljetusajoneuvot kiinnitetään — esimerkiksi ahdataanko ne ryhmissä vai kiinnitetäänkö ne yksittäin. Tarkastetaan, onko vahvoja kiinnityskohtia riittävästi. Tapa, jolla tavarankuljetusajoneuvot kiinnitetään vaikeissa sääoloissa tai sellaisten varalta. Tapa, jolla linja-autot ja moottoripyörät kiinnitetään, jos sellaisia on. Tarkastetaan, että aluksella on lastin kiinnittämistä koskeva opas.

8. *Ajoneuvokannet*

Tarkastetaan, vartioidaanko erityistiloja ja ro-ro-lastitiloja vai seurataanko niitä tv-kameravalvonnalla jatkuvasti siten, että ajoneuvojen liikkuminen huonossa säässä ja matkustajien asiaton pääsy kyseisiin tiloihin voidaan havaita. Tarkastetaan, että palo-ovet ja sisäänkäynnit pidetään suljettuina ja että esillä on ilmoituksia, joissa kielletään matkustajia menemästä ajoneuvokannelle aluksen ollessa merellä.

9. *Vesitiiviiden ovien sulkeminen*

Tarkastetaan, noudatetaanko aluksen toimintaohjeissa asetettuja, vesitiiviitä osastoimisovia koskevia toimintaperiaatteita. Tarkastetaan, järjestetäänkö vaaditut harjoitukset. Tarkastetaan, että komentosillalla oleva vesitiiviiden ovien ohjausjärjestelmä on aina, kun se on mahdollista, paikallisohjausasennossa. Tarkastetaan, että ovet ovat kiinni huonon näkyvyyden vallitessa sekä muissa vaarallisissa tilanteissa. Tarkastetaan, opastetaanko miehistöä käyttämään ovia oikein, ja ovatko he tietoisia ovien virheelliseen käyttöön liittyvistä vaaroista.

10. *Kiertovartiointi*

Olisi varmistuttava, että aluksella ylläpidetään tehokasta kiertovartiointia, jonka avulla voidaan nopeasti havaita tulipalon syttyminen. Tämän olisi katettava erityistilat, joissa ei ole kiinteää palonhavaitsemis- ja palohälytysjärjestelmää sen vuoksi, että näitä tiloja vartioidaan 8 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

11. *Viestintä hätätilanteessa*

Tarkastetaan, että hälytysluettelon mukaisesti riittävä määrä laivaväkeen kuuluvia henkilöitä voi avustaa matkustajia hätätilanteessa ja että he ovat helposti tunnistettavissa ja kykenevät kommunikoimaan matkustajien kanssa hätätilanteessa, ottaen asianmukaisesti ja riittävällä tavalla huomioon seuraavat seikat:

a) tietyllä reitillä kuljetettavien matkustajien pääasiallisia kansallisuuksia vastaava kieli tai vastaavat kielet,

b) todennäköisyys sille, että taito käyttää perusohjeita annettaessa englanninkielisiä peruskäsitteitä voi toimia kommunikointikeinona avun tarpeessa olevia matkustajia autettaessa, riippumatta siitä, onko matkustajalla ja laivaväkeen kuuluvalla henkilöllä yhteistä kieltä,

c) mahdollinen tarve kommunikoida hätätilanteessa muilla keinoilla (esimerkiksi osoittamalla, käsimerkein tai osoittamalla ohjetaulujen, kokoontumispaikkojen, hengenpelastusvälineistön ja poistumisreittien sijainnit silloin kun sanallinen viestintä ei ole mahdollista),

d) missä määrin matkustajille on näiden omalla äidinkielellä/äidinkielillä annettu täydellisiä turvallisuusmääräyksiä,

e) kielet, joilla hätäilmoitukset voidaan antaa hätä- tai harjoitustilanteessa ensisijaisen tärkeiden ohjeiden välittämiseksi matkustajille ja matkustajien auttamisesta vastuussa olevan laivaväen tehtävien helpottamiseksi.

12. *Laivaväen yhteinen työkieli*

Tarkistetaan, että työkieli on määritetty laivaväen tehokkaan toiminnan varmistamiseksi turvallisuusasioissa ja että tämä työkieli on merkitty laivapäiväkirjaan.

13. *Turvallisuusvarusteet*

Varmistetaan, että hengenpelastuslaitteet ja palokalusto, mukaan lukien palo-ovet ja muut rakenteelliseen palosuojeluun vaikuttavat tekijät, jotka voidaan nopeasti tarkastaa, pidetään kunnossa. Tarkastetaan, ovatko palontorjuntakaaviot aina esillä vai onko aluksen päällystölle jaettu vastaavat tiedot sisältävät ohjekirjat. Tarkastetaan, onko pelastusliivit varastoitu asianmukaisesti ja onko lasten pelastusliivien varastointipaikka osoitettu selvästi. Tarkastetaan, että ajoneuvojen lastaus ei estä käyttämästä ajoneuvokannella mahdollisesti sijaitsevia palontorjuntalaitteita, hätäkatkaisimia, myrskyventtiilien säätölaitteita jne.

14. *Navigointi- ja radiolaitteet*

Tarkastetaan, että navigointi- ja radioliikennelaitteet, mukaan lukien hätäradiopoijut (EPIRB) toimivat.

15. *Lisähätävalaistus*

Tarkastetaan, että aluksella on lisähätävalaistus, jos säännöissä sitä edellytetään, ja että puutteista pidetään kirjaa.

16. *Poistumistiet*

Tarkastetaan, onko poistumistiet merkitty soveltuvien vaatimusten mukaisesti ja onko niiden valaistus järjestetty sekä pää- että hätävoimanlähteestä. Tarkastetaan, onko toteutettu toimenpiteet, joiden avulla ajoneuvot pidetään pois poistumisreiteiltä, jos poistumistie kulkee ajoneuvokannen poikki tai sen kautta. Tarkastetaan, että uloskäynneistä, etenkin verovapaiden myymälöiden uloskäynneistä, jotka toisinaan on tukittu liiallisella tavaramäärällä, on esteetön kulku.

17. *Toimintakäsikirja*

Tarkastetaan, onko toimintakäsikirja jaettu aluksen päällikölle ja kullekin päällystön jäsenelle ja onko niistä jäljennöksiä kaikkien laivaväkeen kuuluvien saatavilla. Tarkastetaan myös, onko käytössä tarkastusluetteloita merimatkaan valmistautumista ja muita toimintoja varten.

18. *Konehuoneen puhtaus*

Tarkastetaan, että konehuone pidetään puhtaana huoltotoimien jäljiltä.

19. *Jätehuolto*

Tarkastetaan, että jätteiden käsittely ja hävittäminen on järjestetty tyydyttävästi.

20. *Huolto-ohjelma*

Kaikilla yhtiöillä olisi oltava yksityiskohtaiset pysyvät määräykset ja suunniteltu huoltojärjestelmä, joka kattaa kaikki turvallisuuteen liittyvät tekijät, kuten keula- ja peräportit sekä aukot laidoituksessa ja niiden sulkemislaitteet, mutta myös konehuoneen kunnossapidon ja turvallisuusvarusteet. Aluksella olisi oltava suunnitelmat, joiden mukaan kaikki seikat tarkastetaan säännöllisesti, jotta turvallisuustaso pidetään mahdollisimman korkeana. Aluksella olisi oltava menettelyt, joiden mukaisesti puutteet kirjataan ja niiden asianmukainen korjaaminen varmistetaan siten, että

aluksen päällikkö ja maissa oleva yhtiön johdosta nimetty henkilö ovat tietoisia puutteista ja saavat ilmoituksen puutteiden korjaamisesta tietyn ajan kuluessa. Säännöllisen sisemmän ja ulomman keulaportin sulkemislaitteiden toiminnan tarkastuksen olisi käsitettävä osoittimet, valvontalaitteet, keulavisiirin ja sisemmän portin välisessä tilassa mahdollisesti olevat valuma-aukot sekä erityisesti sulkemiskoneistot ja niihin liittyvät hydrauliset järjestelmät.

21. *Matkaan lähtö*

Matkalle lähdettäessä olisi selvitettävä tungokset, istuinpaikkojen riittävyys ja se, etteivät matkatavarat ja istuinpaikkaa vailla olevat matkustajat tuki kulkureittejä, portaikkoja ja varauloskäyntejä. Tarkastetaan, että matkustajat poistuvat ajoneuvokannelta, ennen kuin alus lähtee matkalle ja että he pääsevät sinne vasta juuri ennen satamalaituriin tuloa.

LIITE V

PÄTEVIEN TARKASTAJIEN PÄTEVYYTTÄ JA RIIPPUMATTOMUUTTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

2 artiklan r alakohdassa tarkoitetut

1. Pätevällä tarkastajalla on oltava jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama valtuutus suorittaa 6 artiklassa tarkoitettuja erityiskatsastuksia.

2. Pätevän tarkastajan on joko

   — oltava toiminut vähintään vuoden ajan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen palveluksessa lippuvaltion tarkastajana tehtävänään katsastusten suorittaminen ja todistuskirjojen myöntäminen vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen mukaisesti;

   — ja hänellä on oltava

      a) päällikön pätevyyskirja, joka oikeuttaa hänet toimimaan sellaisen aluksen päällikkönä, jonka bruttovetoisuus on vähintään 1 600 tonnia (ks. STCW-yleissopimus, sääntö II/2), tai

      b) konepäällikön pätevyyskirja, joka oikeuttaa hänet toimimaan sellaisen aluksen konepäällikkönä, jonka pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 3 000 kW (ks. STCW-yleissopimus, sääntö III/2), tai

      c) suoritettuna laivanrakennusinsinöörin, koneinsinöörin tai muu merenkulkuun liittyvä insinöörin tutkinto ja työkokemusta tässä ominaisuudessa vähintään viisi vuotta;

   — edellä a ja b alakohdassa tarkoitetuilla tarkastajilla on oltava vähintään viisi vuotta meripalvelusta a alakohdan osalta kansi- ja b alakohdan osalta koneosaston päällystötehtävissä;

   taikka:

   pätevällä tarkastajalla on oltava

   — jäsenvaltiossa suoritettu soveltuva korkeakoulututkinto tai vastaava koulutus, ja

   — jäsenvaltion alusten turvallisuustarkastajia kouluttavassa oppilaitoksessa suoritettu koulutus ja saavutettu pätevyys, ja

   — vähintään kahden vuoden työkokemus jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen palveluksessa lippuvaltion tarkastajana tehtävänään katsastusten suorittaminen ja todistuskirjojen myöntäminen vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen mukaisesti.

3. Pätevien tarkastajien on kyettävä kommunikoimaan sekä suullisesti että kirjallisesti merenkulkijoiden kanssa sillä kielellä, jota merellä yleisimmin käytetään.

4. Pätevillä tarkastajilla on oltava riittävät tiedot vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen määräyksistä ja tämän direktiivin soveltuvista menettelyistä.

5. Erityiskatsastuksia suorittavilla pätevillä tarkastajilla ei saa olla taloudellisia sidoksia yhtiöön, jota katsastus koskee, tai mihinkään muuhun yhtiöön, joka harjoittaa säännöllistä liikennöintiä asianomaiseen isäntävaltioon ja isäntävaltiosta, eikä tarkastettaviin ro-ro-aluksiin tai suurnopeusmatkustaja-aluksiin, eivätkä pätevät tarkastajat saa työskennellä sellaisten valtiosta riippumattomien laitosten palveluksessa tai puolesta, jotka suorittavat alusten lakisääteisiä tai luokituskatsastuksia tai myöntävät todistuskirjoja kyseiselle ro-ro-alukselle tai suurnopeusmatkustaja-alukselle.

6. Tarkastajat, joka eivät täytä edellä esitettyjä vaatimuksia, voidaan myös hyväksyä, jos he direktiivin 95/21/EY antamisajankohtana ovat työskennelleet toimivaltaisen viranomaisen palveluksessa tehtävänään lakisääteisten katsastusten tai satamavaltion suorittamaan valvontaan kuuluvien tarkastusten suorittaminen.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/36/EY,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999,

kuljetettavista painelaitteista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan 1 kohdan c alakohdan,

ottaa huomion komission ehdotuksen [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä [3],

sekä katsoo, että

1) yhteisessä liikennepolitiikassa on toteutettava lisätoimia kuljetusten turvallisuuden varmistamiseksi,

2) kaikissa jäsenvaltioissa vaaditaan nykyisin, että niiden nimeämien laitosten on sertifioitava ja tarkastettava määräaikaistarkastukset mukaan luettuna kaikki niiden alueella käytettäviksi tarkoitetut kuljetettavat painelaitteet; mainittu käytäntö, joka edellyttää useita hyväksymisiä, jos laitteita käytetään useammassa kuin yhdessä valtiossa kuljetuksen aikana, haittaa kuljetuspalvelujen tarjoamista yhteisön alueella; yhteisön toimet hyväksymismenettelyjen yhdenmukaistamiseksi ovat perusteltuja kuljetettavien painelaitteiden käytön helpottamiseksi toisen jäsenvaltion alueella kuljetuksen yhteydessä,

3) on toteutettava toimenpiteitä yhtenäismarkkinoiden asteittaiseksi toteuttamiseksi kuljetusalalla ja erityisesti kuljetettavien painelaitteiden vapaan liikkuvuuden toteuttamiseksi,

4) yhteisön tason toimet ovat ainoa tapa toteuttaa tällainen yhdenmukaistaminen sen vuoksi, että jäsenvaltiot eivät voi yksin tai kansainvälisillä sopimuksilla saavuttaa samantasoista yhdenmukaisuutta laitteiden hyväksymisessä; nykyisellään eri jäsenvaltioissa myönnettyjen hyväksymisten tunnustaminen ei harkinnanvaraisuutensa vuoksi ole tyydyttävä ratkaisu,

5) neuvoston direktiivi on asianmukainen oikeudellinen väline näihin laitteisiin liittyvän turvallisuuden parantamiseksi, sillä sen puitteissa jäsenvaltiot voivat soveltaa pakollisia hyväksymismenettelyjä yhtenäisellä tavalla,

6) direktiiveillä 94/55/EY [4] ja 96/49/EY [5] ulotettiin ADR [6]- ja RID [7]-sopimusten määräysten soveltaminen kansalliseen liikenteeseen vaarallisten aineiden tie- ja rautatiekuljetuksia koskevien ehtojen yhdenmukaistamiseksi yhteisön alueella,

7) direktiiveissä 94/55/EY ja 96/49/EY säädetään mahdollisuudesta soveltaa moduuleihin perustuvaa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä joihinkin uusiin kuljetettaviin painelaitteisiin neuvoston päätöksen 93/465/ETY [8] mukaisesti; tämä mahdollisuus olisi korvattava velvollisuudella ja se olisi ulotettava koskemaan kaikkia uusia vaarallisten aineiden kuljetuksiin käytettäviä kuljetettavia painelaitteita, jotka kuuluvat

---

([1]) EYVL C 95, 24.3.1997, s. 2, ja EYVL C 186, 16.6.1998, s. 11.

([2]) EYVL C 296, 29.9.1997, s. 6.

([3]) Euroopan parlamentin lausunto annettu 19. helmikuuta 1998 (EYVL C 80, 16.3.1998, s. 217), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 30. marraskuuta ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 10. maaliskuuta 1999 (EYVL C 18, 22.1.1999, s. 1.)

([4]) Neuvoston direktiivi 94/55/EY, annettu 21 päivänä marraskuuta 1994, vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 319, 12.12.1994, s. 7).

([5]) Neuvoston direktiivi 96/49/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 235, 17.9.1996, s. 25).

([6]) ADR: eurooppalainen sopimus vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista.

([7]) RID: kansainväliset määräykset vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksesta, jotka ovat kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (COTIF) lisäyksen B liitteessä I, sekä määräysten muutokset.

([8]) Neuvoston päätös 93/465/ETY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 1993, teknistä yhdenmukaistamista koskevien direktiivien vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen eri vaiheissa käytettäviksi tarkoitetuista moduuleista ja CE-merkinnän kiinnittämistä koskevista säännöistä ja käytöstä (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 23).

direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY soveltamisalaan,

8) direktiivissä 97/23/EY [1] säädetään painelaitteiden vapaata liikkuvuutta ja turvallisuutta koskevista yleisistä vaatimuksista,

9) aerosolit ja hengityslaitteiden kaasupullot olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, koska kyseisten välineiden vapaa liikkuvuus ja turvallisuus varmistetaan aerosolien osalta jo direktiivillä 75/324/ETY [2] ja hengityslaitteiden kaasupullojen osalta direktiivillä 97/23/EY,

10) jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisen nimeämien tarkastuslaitosten hyväksyminen ja vaatimuksenmukaisuuden arviointi- tai uudelleenarviointimenettelyjen sekä määräaikaistarkastusmenettelyjen tunnustaminen poistavat esteitä vapaudelta tarjota kuljetuspalveluja; jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa mainittua tavoitetta tyydyttävästi muulla tasolla; harkinnanvaraisuuden poistamiseksi on tarpeen määritellä selkeästi noudatettavat menettelyt,

11) on annettava yhteiset säännöt direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY noudattamista valvovien nimettyjen tarkastuslaitosten tunnustamisesta; yhteiset säännöt vähentävät laitteiden hyväksymiseen liittyviä ylimääräisiä kustannuksia ja turhia hallinnollisia menettelyjä sekä poistavat kaupan tekniset esteet,

12) jotta jäsenvaltion ja kolmannen maan väliset kuljetusoperaatiot eivät estyisi, tätä direktiiviä ei olisi sovellettava kuljetettaviin painelaitteisiin, joita käytetään ainoastaan vaarallisten tavaroiden kuljetusoperaatioihin yhteisön alueen ja kolmannen maan alueen välillä,

13) jäsenvaltioiden on nimettävä vaatimustenmukaisuuden arviointi- tai uudelleenarviointimenettelyn ja määräaikaistarkastukset suorittavat tarkastuslaitokset ja myös varmistettava, että kyseiset laitokset ovat riittävän riippumattomia, tehokkaita ja ammatillisesti päteviä suorittamaan niille annetut tehtävät,

14) olisi otettava käyttöön erityismenettelyt kuljetukseen käytettävien uusien venttiileiden ja muiden lisälaitteiden vaatimustenmukaisuuden arvioimiseksi,

15) olisi laadittava säännöksiä liitteessä IV olevassa II osassa määriteltyjen olemassa olevien laitteiden uudelleenarvioinnista, jotta tätä direktiiviä voidaan soveltaa kyseisiin laitteisiin,

16) on osoitettava, että uudet laitteet ovat direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteiden teknisten vaatimusten mukaisia liitteessä IV olevassa I osassa määrätyillä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyillä; olemassa olevien laitteiden määräaikaistarkastukset on suoritettava liitteessä IV olevassa III osassa määrättyjen menettelyjen mukaisesti,

17) tässä direktiivissä tarkoitetuissa laitteissa on oltava merkintä, joka osoittaa, että ne ovat direktiivien 94/55/EY tai 96/49/EY ja tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, ja että niiden markkinoille saattaminen, täyttö, käyttö ja uudelleentäyttö on suoritettava niiden käyttötarkoitusta vastaavalla tavalla,

18) jäsenvaltioiden on sallittava liitteessä VII esitetyllä merkillä varustettujen kuljetettavien painelaitteiden vapaa liikkuminen alueellaan, markkinoille saattaminen, käyttö jokaisen kuljetusoperaation aikana tai käyttö käyttötarkoituksen mukaisesti ilman muita arviointeja tai asettamatta muita teknisiä vaatimuksia,

19) jäsenvaltion olisi komissiolle siitä ilmoitettuaan voitava toteuttaa toimenpiteitä laitteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoittamiseksi tai kieltämiseksi, jos niistä aiheutuu erityistä vaaraa turvallisuudelle,

20) tämän direktiivin liitteitä muutettaessa ja direktiivin täytäntöönpanopäivää lykättäessä tiettyjen kuljetettavien painelaitteiden osalta olisi noudatettava komiteamenettelyä,

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/23/EY, annettu 29 päivänä toukokuuta 1997, painelaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 181, 9.7.1997, s. 1).

[2] Neuvoston direktiivi 75/324/ETY, annettu 20 päivänä toukokuuta 1975, aerosoleja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 147, 9.6.1975, s. 40), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/1/EY (EYVL L 23, 28.1.1994, s. 28).

21) on tarpeen säätää siirtymäsäännöksestä, joka mahdollistaa ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa voimassa olevien kansallisten säännösten mukaisesti valmistettujen kuljetettavien painelaitteiden markkinoille saattamisen ja käyttöönoton,

22) kaasupulloja koskevissa direktiiveissä 84/525/ETY ([1]) 84/526/ETY ([2]) ja 84/527/ETY ([3]) säädetään vaatimustenmukaisuusmenettelystä, joka poikkeaa tässä direktiivissä säädetystä; on luotava yksi menettely koskemaan kaikkia kuljetettavia painelaitteita, ja

23) olisi laadittava direktiivien 84/525/ETY, 84/526/ETY ja 84/527/ETY mukaisia olemassa olevia kaasupulloja koskeva määräaikaistarkastusmenettely,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on parantaa vaarallisten aineiden sisämaan maantie- ja rautatiekuljetuksiin hyväksyttyjen kuljetettavien painelaitteiden turvallisuutta ja varmistaa näiden laitteiden vapaa liikkuvuus yhteisössä, mukaan lukien niiden markkinoille saattamista, toistuvaa käyttöönottoa ja käyttöä koskevat näkökohdat.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan:

a) markkinoille saattamisen osalta uusiin 2 artiklassa määriteltyihin kuljetettaviin painelaitteisiin;

b) vaatimustenmukaisuuden uudelleenarvioinnin osalta olemassa oleviin 2 artiklassa määritelyihin kuljetettaviin painelaitteisiin, jotka täyttävät direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY tekniset vaatimukset;

c) toistuvan käytön ja määräaikaistarkastuksen osalta:

— a ja b alakohdassa tarkoitettuihin kuljetettaviin painelaitteisiin,

— olemassa oleviin kaasupulloihin, joissa on direktiiveissä 84/525/ETY, 84/526/ETY ja 84/527/ETY säädetty vaatimustenmukaisuusmerkintä.

3. Ennen 1. heinäkuuta 2001 tai 18 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa kahden vuoden kuluttua tästä päivämäärästä markkinoille saatetut kuljetettavat painelaitteet, joita ei ole uudelleenarvioitu direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY vaatimusten mukaisiksi, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.

4. Kuljetettavat painelaitteet, joita käytetään yksinomaan vaarallisten aineiden kuljetuksiin yhteisön ja kolmansien maiden välillä direktiivin 94/55/EY 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan mukaisesti tai direktiivin 96/49/EY 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. ’kuljetettavilla painelaitteilla’:

— astioita (direktiivin 94/55/EY liitteessä A määritellyt kaasupullot, putkiastiat, paineastiat, kryoastiat, pullopaketit tai pullokontit),

— kaikkia säiliöitä, irrotettavat säiliöt mukaan lukien, säiliökontteja (siirrettävät säiliöt), säiliövaunujen säiliöitä, monisäiliöajoneuvojen tai monisäiliövaunujen säiliöitä tai astioita, säiliöajoneuvojen säiliöitä,

joita käytetään luokkaan 2 kuuluvien kaasujen kuljetukseen direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteiden mukaisesti sekä tiettyjen tämän direktiivin liitteessä VI mainittujen muihin luokkiin kuuluvien vaarallisten aineiden kuljetukseen, sekä kuljetuksessa käytettäviä niihin liittyviä venttiilejä ja muita lisälaitteita.

Tähän määritelmään eivät kuulu laitteet, jotka kuuluvat pieniä määriä ja erityistapauksia direktiivin 94/55/EY liitteen A ja direktiivin 96/49/EY liit-

([1]) Neuvoston direktiivi 84/525/ETY, annettu 17 päivänä syyskuuta 1984, saumattomia teräskaasupulloja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 300, 19.11.1984, s. 1).

([2]) Neuvoston direktiivi 84/526/ETY, annettu 17 päivänä syyskuuta 1984, seostetusta tai seostamattomasta alumiinista valmistettuja saumattomia kaasupulloja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 300, 19.11.1984, s. 20).

([3]) Neuvoston direktiivi 84/527/ETY, annettu 17 päivänä syyskuuta 1984, jäsenvaltioiden seostamattomasta teräksestä valmistettuja hitsattuja kaasupulloja koskevan lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 300, 19.11.1984, s. 48).

teen mukaisesti koskevien yleisten vapautussäännösten alaan, eivätkä aerosolit (YK-numero 1950) ja hengityslaitteiden kaasupullot,

2. 'merkinnällä' 10 artiklassa säädettyä symbolia,

3. 'vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyllä' liitteessä IV olevassa I osassa tarkoitettuja menettelyjä,

4. 'vaatimustenmukaisuuden uudelleenarvioinnilla' menettelyä, jonka tarkoituksena on omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan tai haltijan pyynnöstä jälkikäteen arvioida, ovatko olemassa olevat kuljetettavat painelaitteet, jotka on otettu käyttöön ennen 1. heinäkuuta 2001 tai 18 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa kahden vuoden kuluttua tästä päivämäärästä, direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteiden asianmukaisten määräysten mukaisia,

5. 'ilmoitetulla laitoksella' jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen 8 artiklan mukaisesti nimeämää tarkastuslaitosta, joka täyttää liitteiden I ja II vaatimukset,

6. 'hyväksytyllä laitoksella' jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen 9 artiklan mukaisesti nimeämää tarkastuslaitosta, joka täyttää liitteiden I ja III vaatimukset.

3 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointi uusien kuljetettavien painelaitteiden saattamiseksi yhteisön markkinoille

1. Uusien astioiden ja säiliöiden on oltava direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY soveltuvien säännösten mukaisia. Ilmoitettu laitos vahvistaa sen, että kyseiset kuljetettavat painelaitteet ovat kyseisten säännösten mukaisia, mikä voidaan osoittaa yksinomaan liitteessä IV olevassa I osassa tarkoitettujen ja liitteessä V eriteltyjen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti.

2. Kuljetuksessa käytettävien uusien venttiilien ja muiden lisälaitteiden on vastattava direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteiden soveltuvia määräyksiä.

3. Venttiilien ja muiden lisälaitteiden, joilla on turvallisuuden kannalta välitöntä merkitystä kuljetettavissa painelaitteissa, erityisesti varoventtiilit, täyttö- ja tyhjennysventtiilit ja pullojen venttiilit, vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn on vastattava tasoltaan vähintään astian tai säiliön, johon ne on asennettu, osalta noudatettavaa menettelyä.

Näihin kuljetuksessa käytettäviin venttiileihin ja muihin lisälaitteisiin voidaan soveltaa astiaan tai säiliöön liittyvästä menettelystä erillistä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä.

4. Jos direktiiveissä 94/55/EY ja 96/49/EY ei ole 3 kohdassa tarkoitettuja venttiilejä ja lisälaitteita koskevia yksityiskohtaisia teknisiä säännöksiä, kyseisten venttiilien ja lisälaitteiden on täytettävä direktiivin 97/23/EY vaatimukset, ja niihin on sovellettava mainitun direktiivin nojalla luokan II, III tai IV vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä, sellaisena kuin siitä säädetään direktiivin 97/23/EY 10 artiklassa, sen mukaan, kuuluuko astia tai säiliö tämän direktiivin liitteen V mukaan luokkaan 1, 2 tai 3.

5. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sellaisten kuljetettavien painelaitteiden markkinoille saattamista tai käyttöönottoa alueellaan, jotka ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia ja jotka on varustettu 10 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisella asianmukaisella merkinnällä.

4 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointi uusien kuljetettavien painelaitteiden saattamiseksi kansallisille markkinoille

1. Poikkeuksena 3 artiklan säännöksiin jäsenvaltiot voivat alueellaan sallia käyttäjille 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sellaisten astioiden sekä kuljetuksessa käytettävien niihin liittyvien venttiilien ja muiden lisälaitteiden markkinoille saattamisen, kuljetuksen ja käyttöönoton, joiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnin on tehnyt hyväksytty laitos.

2. Kuljetettavissa painelaitteissa, joiden vaatimustenmukaisuuden hyväksytty laitos on arvioinut, ei saa olla 10 artiklan 1 kohdassa määriteltyä merkintää.

3. Hyväksytty laitos tekee työtä yksinomaan sille ryhmälle, johon se kuuluu.

4. Hyväksytyn laitoksen tekemään vaatimustenmukaisuuden arviointiin sovellettavat menettelyt ovat liitteessä IV olevassa I osassa esitetyt A1-, C1-, F- ja G-moduulit.

5. Komissio valvoo tämän artiklan vaikutuksia ja tekee niistä arvioinnin 1. heinäkuuta 2004 alkaen. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on toimitettava

komissiolle tarvittavat tiedot tämän artiklan täytäntöönpanosta. Tähän arviointiin liitetään tarvittaessa mahdolliset direktiivin muutosehdotukset.

5 artikla

Olemassa olevien kuljetettavien painelaitteiden vaatimustenmukaisuuden uudelleenarviointi

1. Ilmoitettu laitos toteaa 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kuljetettavien painelaitteiden vaatimustenmukaisuuden direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteissä olevien asianmukaisten määräysten kanssa, tämän direktiivin liitteessä IV olevassa II osassa esitetyn vaatimustenmukaisuuden uudelleenarviointimenettelyn mukaisesti.

Jos kyseiset laitteet ovat sarjavalmistettuja, jäsenvaltiot voivat sallia, että astioiden sekä kuljetuksessa käytettävien niihin liittyvien venttiilien ja muiden lisälaitteiden vaatimustenmukaisuuden uudelleenarvioinnin suorittaa hyväksytty laitos sillä edellytyksellä, että tyypin vaatimustenmukaisuuden uudelleenarvioinnin suorittaa ilmoitettu laitos.

2. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kuljetettavien painelaitteiden markkinoille saattamista tai käyttöönottoa alueellaan, jos nämä laitteet ovat tämän direktiivin mukaisia ja niissä on 10 artiklan 1 kohdassa säädetty asianmukainen merkintä.

6 artikla

Määräaikaistarkastus ja toistuva käyttö

1. Ilmoitettu tai hyväksytty laitos suorittaa 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen astioiden sekä kuljetuksessa käytettävien niihin liittyvien venttiilien ja lisälaitteiden määräaikaistarkastukset liitteessä IV olevassa III osassa esitettyä menettelyä noudattaen. Säiliöiden ja kuljetuksessa käytettävien niihin liittyvien venttiilien ja muiden lisälaitteiden määräaikaistarkastukset suorittaa ilmoitettu laitos liitteessä IV olevan III osan 1 moduulissa esitettyä menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia sen, että niiden alueella myös hyväksytty laitos voi suorittaa säiliöiden määräaikaistarkastuksen, jos hyväksytty laitos on hyväksytty suorittamaan säiliöiden määräaikaistarkastukset ja jos se toimii ilmoitetun laitoksen valvonnassa liitteessä IV olevan III osan 2 moduulissa määrätyn menettelyn mukaisesti, joka koskee laadunvarmistuksen avulla suoritettavaa määräaikaistarkastusta.

2. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille kuljetettaville painelaitteille voidaan tehdä määräaikaistarkastus missä tahansa jäsenvaltiossa.

3. Jäsenvaltiot eivät saa kuljetettaviin painelaitteisiin sellaisinaan liittyvistä syistä kieltää, rajoittaa tai estää seuraavien kuljetettavien painelaitteiden käyttöä (mukaan lukien täyttäminen, varastointi, tyhjentäminen ja uudelleentäyttäminen) alueellaan:

— 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa sekä 2 c alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetut laitteet, jotka ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia ja joissa on vastaava merkintä,

— olemassa olevat kaasupullot, joissa on direktiiveissä 84/525/ETY, 84/526/ETY ja 84/527/ETY säädetty vaatimustenmukaisuusmerkintä sekä tämän direktiivin 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu merkintä ja tunnusnumero, jotka osoittavat, että niille on tehty määräaikaistarkastus.

4. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön sellaisia kansallisia vaatimuksia, jotka koskevat kuljetettavien painelaitteiden varastointia tai käyttöä, mutta eivät voi ottaa käyttöön sellaisia kansallisia vaatimuksia, jotka koskevat varsinaista kuljetettavaa painelaitetta tai kuljetuksessa tarvittavia lisälaitteita. Jäsenvaltiot saavat kuitenkin säilyttää 7 artiklan mukaisesti liittämistä, värikoodeja ja viitelämpötiloja koskevat kansalliset säännöksensä.

7 artikla

Kansalliset säännökset

1. Jäsenvaltio voi pitää voimassa kuljetettaviin painelaitteisiin sovellettavat kansalliset säännöksensä niiden laitteiden, joilla painelaitteet liitetään toisiin laitteisiin, ja värikoodien osalta siihen asti, kunnes käyttöä koskevat eurooppalaiset standardit lisätään direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteisiin.

Jos tietyntyyppisten kaasujen kuljettamisessa tai käytössä esiintyy turvallisuusongelmia, voidaan jäsenvaltioille kuitenkin 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti sallia lyhyt siirtymäkausi, jotta ne voivat säilyttää kansalliset säännöksensä myös sen jälkeen, kun eurooppalaiset standardit on lisätty direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteisiin.

2. Jäsenvaltiot, joissa ympäristön lämpötila on säännöllisesti alle –20 °C, saavat asettaa tiukemmat standardit sellaisten laitteiden käyttölämpötilalle, jotka on tarkoitettu niiden alueilla suoritettaviin vaarallisten aineiden kansallisiin kuljetuksiin siihen asti, kunnes kullakin ilmastovyöhykkeellä sovellettavia viitelämpötiloja koskevat määräykset lisätään direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteisiin.

8 artikla

Ilmoitetut laitokset

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedoksi luettelo niistä yhteisöön sijoittautuneista ilmoitetuista laitoksista, jotka ne ovat nimenneet suorittamaan uusien kuljetettavien painelaitteiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt liitteessä IV olevan I osan mukaisesti, uudelleenarvioimaan sen, että olemassa olevat tyypit tai laitteet ovat direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteissä olevien vaatimusten mukaisia liitteessä IV olevan II osan mukaisesti ja/tai suorittamaan määräaikaistarkastuksiin liittyvät tehtävät liitteessä IV olevan III osan 1 moduulin mukaisesti ja/tai suorittamaan valvontatehtäviä liitteessä IV olevan III osan 2 moduulin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava myös komission niille etukäteen antamat tunnusnumerot.

Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* luettelon ilmoitetuista laitoksista ja niiden tunnusnumerot sekä tehtävät, joiden suorittamista varten ne on ilmoitettu. Komissio huolehtii siitä, että luettelo pidetään ajan tasalla.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava liitteissä I ja II esitettyjä perusteita ilmoitettujen laitosten nimeämisessä. Kunkin laitoksen on esitettävä jäsenvaltiolle, joka aikoo nimetä sen, täydelliset tiedot ja todisteet siitä, että se on liitteiden I ja II vaatimusten mukainen.

3. Laitoksen ilmoittaneen jäsenvaltion on peruutettava tämä ilmoitus, jos se toteaa, ettei laitos ole enää 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukainen.

Sen on ilmoitettava jokaisesta ilmoituksen peruuttamisesta välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

9 artikla

Hyväksytyt laitokset

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedoksi luettelo niistä yhteisöön sijoittautuneista hyväksytyistä laitoksista, jotka ne ovat hyväksyneet 2 kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti suorittamaan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen astioiden sekä kuljetuksessa käytettävien niihin liittyvien venttiilien ja lisälaitteiden määräaikaistarkastukset tai uudelleenarvioimaan niiden olemassa olevien astioiden sekä kuljetuksessa käytettävien niihin liittyvien venttiilien ja lisälaitteiden vaatimustenmukaisuuden, jotka ovat ilmoitetun laitoksen uudelleenarvioiman tyypin mukaisia sen varmistamiseksi, että direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY soveltuvia säännöksiä noudatetaan pysyvästi, liitteessä IV olevan III osan 1 moduulin menettelyjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi myös komission niille etukäteen antamat tunnusnumerot.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, on niin ikään annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedoksi luettelo niistä yhteisöön sijoittautuneista hyväksytyistä laitoksista, jotka ne ovat hyväksyneet suorittamaan säiliöiden määräaikaistarkastukset.

Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* luettelon hyväksytyistä laitoksista ja niiden tunnusnumerot sekä tehtävät, jotka ne on hyväksytty suorittamaan. Komissio huolehtii siitä, että luettelo pidetään ajan tasalla.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava liitteissä I ja III esitettyjä perusteita hyväksyttyjen laitosten hyväksymisessä. Kunkin laitoksen on esitettävä jäsenvaltiolle, joka aikoo hyväksyä sen, täydelliset tiedot ja todisteet siitä, että se on kyseisten liitteiden vaatimusten mukainen.

3. Laitoksen hyväksyneen jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, jos se toteaa, ettei laitos ole enää edellä 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukainen.

Sen on ilmoitettava jokaisesta hyväksynnän peruuttamisesta välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

10 artikla

Merkintä

1. Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisiin astioihin ja säiliöihin on kiinnitettävä merkintä liitteessä IV olevan I osan mukaisesti, tämän kuitenkaan rajoittamatta direktiiveissä 94/55/EY ja 96/49/EY säädettyjä astioiden ja säiliöiden merkintää koskevia vaatimuksia. Käytettävä

merkintä esitetään liitteessä VII. Merkintä on kiinnitettävä pysyvästi ja näkyvästi ja siihen on liitettävä astioiden ja säiliöiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnin suorittaneen ilmoitetun laitoksen tunnusnumero. Uudelleenarvioinnin ollessa kyseessä merkintään on liitettävä ilmoitetun tai hyväksytyn laitoksen tunnusnumero.

Edellä olevan 7 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisissa kuljetettavissa painelaitteissa ilmoitetun tai hyväksytyn laitoksen tunnusnumeron jäljessä on oltava merkintä: "– 40 °C".

2. Uusissa venttiileissä ja muissa lisälaitteissa, joilla on turvallisuuden kannalta välitöntä merkitystä, on oltava joko liitteessä VII määrätty merkintä tai direktiivin 97/23/EY liitteessä VI määrätty merkintä. Näihin merkintöihin ei ole pakollista liittää sen ilmoitetun laitoksen tunnusnumeroa, joka on arvioinut kuljetuksessa käytettävien venttiilien ja muiden lisälaitteiden vaatimustenmukaisuuden.

Muihin venttiileihin ja lisälaitteisiin ei sovelleta merkintää koskevia erityisvaatimuksia.

3. Rajoittamatta direktiiveissä 94/55/EY ja 96/49/EY säädettyjä astioiden ja säiliöiden merkintää koskevia vaatimuksia määräaikaistarkastusta varten kaikissa 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kuljetettavissa painelaitteissa on oltava laitteen määräaikaistarkastuksen suorittaneen laitoksen tunnusnumero osoituksena siitä, että laitteen käyttöä voidaan jatkaa.

Direktiivien 84/525/ETY, 84/526/ETY ja 84/527/ETY soveltamisalaan kuuluvien kaasupullojen osalta liitteessä VII kuvatun merkinnän on edellettävä edellä tarkoitettua tunnusnumeroa tämän direktiivin mukaisesti suoritettavan ensimmäisen määräaikaistarkastuksen yhteydessä.

4. Sekä vaatimustenmukaisuuden arvioinnin että uudelleenarvioinnin ja määräaikaistarkastusten osalta ilmoitettu tai hyväksytty laitos vastaa siitä, että se itse, valmistaja, valmistajan yhteisöön sijoittautunut edustaja, omistaja, omistajan yhteisöön sijoittautunut edustaja tai haltija kiinnittää tarkastuslaitoksen tunnusnumeron pysyvästi ja näkyvästi.

5. On kiellettyä kiinnittää kuljetettaviin painelaitteisiin sellaisia merkintöjä, joita ulkopuoliset voivat merkityksen tai kirjoitustavan vuoksi erehtyä pitämään tässä direktiivissä tarkoitettuna merkintänä. Muita merkintöjä saa laitteisiin kiinnittää sillä edellytyksellä, että ne eivät heikennä liitteessä VII esitetyn merkinnän näkyvyyttä ja luettavuutta.

11 artikla

Suojalauseke

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että kuljetettava painelaite moitteettomasti kunnossa pidettynä ja suunniteltuun tarkoitukseensa käytettynä saattaa vaarantaa ihmisten ja mahdollisesti kotieläinten terveyden ja/tai turvallisuuden tai omaisuutta kuljetuksen ja/tai käytön aikana siitä huolimatta, että siinä on merkintä, se voi rajoittaa tai kieltää kyseisen laitteen markkinoille saattamisen, kuljetuksen tai käytön tai toimia siten, että laite poistetaan markkinoilta tai liikenteestä. Sen on ilmoitettava tästä toimenpiteestä välittömästi komissiolle ja esitettävä päätöksensä perustelut.

2. Komissio kuulee asianomaisia osapuolia mahdollisimman pian. Jos komissio toteaa tämän kuulemisen jälkeen, että toimenpide on perusteltu, se ilmoittaa siitä välittömästi toimenpiteen toteuttaneelle jäsenvaltioille sekä muille jäsenvaltioille.

Jos komissio toteaa tämän kuulemisen jälkeen, että toimenpide ei ole perusteltu, se ilmoittaa siitä välittömästi toimenpiteen toteuttaneelle jäsenvaltiolle sekä omistajalle, tämän yhteisöön sijoittautuneelle edustajalle tai haltijalle, valmistajalle tai tämän yhteisöön sijoittautuneelle edustajalle.

3. Jos kuljetettava painelaite, joka ei ole vaatimusten mukainen, on varustettu 10 artiklassa säädetyllä merkinnällä, toimivaltaisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sitä vastaan, joka on kiinnittänyt merkinnän, ja ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

4. Komissio huolehtii siitä, että jäsenvaltioille ilmoitetaan tämän menettelyn kulusta ja lopputuloksista.

12 artikla

Perusteettomasti kiinnitetty merkintä

Jos jäsenvaltio havaitsee, että liitteessä VII esitetty vaatimustenmukaisuusmerkintä on kiinnitetty perusteettomasti, omistaja, tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja tai haltija, valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja on velvollinen saattamaan kuljetettavan painelaitteen merkintää koskevien säännösten mukaiseksi ja lopettamaan rikkomuksen kyseisen jäsenvaltion vahvistamien edellytysten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan säännöksiä.

Jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, jäsenvaltion on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet kyseisen laitteen markkinoille saattamisen, kuljetuksen tai käytön rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen poistamiseksi markkinoilta tai liikenteestä 11 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

Kiellon tai rajoituksen aiheuttavat päätökset

Tätä direktiiviä sovellettaessa tehdyt päätökset, joiden seurauksena rajoitetaan tai kielletään kuljetettavien painelaitteiden markkinoille saattaminen, kuljetus tai käyttö tai poistetaan ne markkinoilta tai liikenteestä, on perusteltava täsmällisesti. Päätöksestä on ilmoitettava viipymättä asianosaiselle, ja samalla on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaiset muutoksenhakutiet ja määräajat muutoksenhaulle.

14 artikla

Komitea

Tämän direktiivin liitteiden mukauttamiseksi tarvittavat muutokset tehdään 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

1. Kun viitataan tässä artiklassa säädettyyn menettelyyn, komissiota avustaa direktiivin 94/55/EY 9 artiklan nojalla perustettu vaarallisten aineiden kuljetuksia käsittelevä komitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

16 artikla

Antaminen ja julkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1. joulukuuta 2000. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

17 artikla

Soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1. heinäkuuta 2001 sovellettava kuljetettaviin painelaitteisiin säännöksiä, jotka ne ovat hyväksyneet täyttääkseen tämän direktiivin vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärää on lykättävä tiettyjen kuljetettavien painelaitteiden osalta, joiden kohdalla ei ole olemassa yksityiskohtaisia teknisiä määräyksiä tai joiden osalta viittauksia soveltuviin eurooppalaisiin standardeihin ei ole lisätty riittävästi direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteisiin.

Laitteet, joita tämän lykkäys koskee, ja päivämäärä, josta alkaen tätä direktiiviä on niihin sovellettava, määritellään 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

Siirtymäsäännös

Jäsenvaltioiden on sallittava alueellaan ennen 1. heinäkuuta 2001 voimassa olevien säännösten mukaisten kuljetettavien painelaitteiden markkinoille saattaminen ja käyttöönotto kahden vuoden ajan kyseisestä päivästä sekä ennen kyseistä ajankohtaa markkinoille saatettujen kyseisten laitteiden myöhempi käyttöönotto.

19 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on laadittava seuraamusjärjestelmä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisen varalle ja toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisiä seuraamuksia sovelletaan. Seuraamusten on oltava tehokkaita, rikkomukseen nähden oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiaa koskevat säännökset komissiolle viimeistään 1. joulukuuta 2000 ja niihin myöhemmin tehdyt muutokset mahdollisimman pian.

20 artikla

Muiden direktiivien säännösten soveltaminen

1. Heinäkuuta 2001 alkaen tai 18 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa kahden vuoden kuluttua tästä päivämäärästä direktiiveistä 84/525/ETY, 84/526/ETY ja 84/527/ETY sovelletaan ainoastaan kunkin direktiivin 1 artiklan säännöksiä ja liitteessä I olevien 1—3 osien määräyksiä.

Direktiivin 76/767/ETY [1] säännöksiä ei sovelleta enää 1. heinäkuuta 2001 alkaen tai 18 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa kahden vuoden kuluttua tästä päivämäärästä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin kuljetettaviin painelaitteisiin.

Direktiivien 84/525/ETY, 84/526/ETY ja 84/527/ETY mukaisesti annetut kaasupullojen ETY-tyyppihyväksynnät on kuitenkin hyväksyttävä tässä direktiivissä säädettyjä EY-tyyppitarkastuksia vastaaviksi.

21 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

22 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 1999.

Neuvoston puolesta

W. MÜLLER

Puheenjohtaja

[1] Neuvoston puitedirektiivi 76/767/ETY, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1976, paineastioiden yleisiä säännöksiä sekä paineastioiden tarkastusmenetelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 262, 27.9.1976, s. 153), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

LIITE I

VÄHIMMÄISVAATIMUKSET, JOITA 8 JA 9 ARTIKLASSA TARKOITETTUJEN ILMOITETTUJEN TAI HYVÄKSYTTYJEN LAITOSTEN ON NOUDATETTAVA

1. Ilmoitettu tarkastuslaitos tai hyväksytty tarkastuslaitos, joka kuuluu muutakin kuin tarkastustoimintaa harjoittavaan organisaatioon, on oltava yksilöitävissä kyseisestä organisaatiosta.

2. Tarkastuslaitos ja sen henkilöstö ei saa osallistua toimintaan, joka saattaa vaarantaa tarkastustoiminnan riippumattomuuden ja luotettavuuden. Tarkastuslaitoksen henkilöstöön kuuluvien on erityisesti oltava riippumattomia kaikesta heidän arviointiinsa mahdollisesti vaikuttavasta kaupallisesta, taloudellisesta ja muusta painostuksesta, erityisesti sellaisten tarkastuslaitoksen ulkopuolisten henkilöiden tai organisaatioiden taholta, joiden etua suoritettavien tarkastusten tulokset voivat koskea. Laitoksen tarkastushenkilöstön puolueettomuus on taattava.

3. Tarkastuslaitoksen käytettävissä on oltava tarvittava henkilöstö ja tarvittavat tilat ja välineet, jotta se voi asianmukaisesti hoitaa tarkastustoimiin liittyvät tekniset ja hallinnolliset tehtävät. Sillä on myös oltava mahdollisuus käyttää erityistarkastusten tekemiseen tarvittavia laitteita.

4. Tarkastuslaitoksen tarkastuksista vastaavalla henkilöstöllä on oltava tehtäviinsä asianmukainen pätevyys, hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus, riittävät tiedot suoritettavista kokeista sekä riittävä kokemus kyseisistä toimista. Korkean turvallisuustason takaamiseksi tarkastuslaitoksen on kyettävä hyödyntämään osaamistaan kuljetettavien painelaitteiden turvallisuuteen liittyvissä asioissa. Henkilöstön on kyettävä ammattimaisesti arvioimaan laitteiden yleinen vaatimustenmukaisuus koetulosten perusteella sekä raportoimaan siitä. Henkilöstön on myös kyettävä laatimaan todistukset, asiakirjat ja raportit osoitukseksi siitä, että tarkastukset on suoritettu.

5. Henkilöstöllä on myös oltava riittävät tiedot niiden kuljetettavien painelaitteiden ja niiden lisälaitteiden valmistustekniikoista, joiden tarkastuksesta se vastaa, sekä tarkastettavien laitteiden käytöstä tai suunnitellusta käytöstä ja käytön tai toiminnan aikana mahdollisesti ilmenevistä vioista.

6. Tarkastuslaitoksen ja sen henkilöstön on suoritettava arvioinnit ja tarkastukset suurinta mahdollista ammatillista luotettavuutta ja teknistä pätevyyttä osoittaen. Tarkastuslaitoksen on taattava tarkastusten yhteydessä saatujen tietojen luottamuksellisuus. Omistusoikeudet on suojattava.

7. Tarkastustoimia suorittavien henkilöiden palkkaus ei saa olla suoraan riippuvainen suoritettujen tarkastusten määrästä eikä missään tapauksessa kyseisten tarkastusten tuloksista.

8. Tarkastuslaitoksella on oltava riittävä vastuuvakuutus, jollei kyseinen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lainsäädännön mukaisesti tai organisaatiolle, johon tarkastuslaitos osana kuuluu.

9. Tarkastuslaitoksen on normaalisti itse suoritettava tarkastukset, jotka se sitoutuu tekemään. Jos tarkastuslaitos teettää jonkin tarkastuksen osan alihankintana, sen on varmistettava ja pystyttävä osoittamaan, että alihankkija on pätevä suorittamaan kyseisen tehtävän, ja sen on otettava alihankinnasta täysi vastuu.

LIITE II

LISÄVAATIMUKSET 8 ARTIKLASSA TARKOITETUILLE ILMOITETUILLE LAITOKSILLE

1. Ilmoitetun laitoksen on oltava asianosaisista osapuolista riippumaton ja tarjottava ”ulkopuolisia” tarkastuspalveluja.

   Ilmoitettu laitos ja sen tarkastukset suorittava henkilöstö ei saa olla tarkastamansa kuljetettavan painelaitteen eikä sen lisälaitteen suunnittelija, valmistaja, toimittaja, ostaja, omistaja, haltija, käyttäjä tai kunnossapidosta vastaava eikä minkään tällaisen osapuolen edustaja. Se ei saa olla suoranaisesti osallisena kuljetettavien painelaitteiden eikä niiden lisälaitteiden suunnittelussa, valmistuksessa, markkinoinnissa tai kunnossapidossa eikä se saa edustaa näitä toimia harjoittavia kolmansia. Tämä periaate ei sulje pois mahdollisuutta vaihtaa teknisiä tietoja kuljetettavan painelaitteen valmistajan ja tarkastuslaitoksen välillä.

2. Tarkastuslaitoksen palvelujen on oltava kaikkien niiden osapuolien käytettävissä, joita asia koskee. Kohtuuttomia taloudellisia tai muita ehtoja ei saa asettaa. Laitoksen toimintatavat eivät saa syrjiä ketään.

LIITE III

LISÄVAATIMUKSET 9 ARTIKLASSA TARKOITETUILLE HYVÄKSYTYILLE LAITOKSILLE

1. Hyväksytyn laitoksen on oltava erillinen ja tunnistettava osa tarkastamiensa tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa, toimittamisessa, käytössä tai kunnossapidossa mukana olevasta organisaatiosta.

2. Hyväksytty laitos ei saa olla suoranaisesti osallisena tarkastamiensa kuljetettavien painelaitteiden eikä niiden lisälaitteiden tai vastaavien kilpailevien laitteiden suunnittelussa, valmistuksessa, toimittamisessa tai käytössä.

3. Tarkastukset suorittavan henkilöstön vastuualueet on selkeästi erotettava muita tehtäviä hoitavien henkilöiden vastuualueista. Tämä ero on osoitettava organisatorisella tasolla ja tarkastuslaitoksen emo-organisaation sisällä käyttämien raportointimenettelyjen avulla.

LIITE IV

I OSA

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTIMENETTELYT

A-moduuli (valmistuksen sisäinen tarkastus)

1. Tässä moduulissa esitetään menettely, jolla valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja, joka täyttää 2 kohdassa säädetyt velvollisuudet, varmistaa ja vakuuttaa, että kuljetettavat painelaitteet täyttävät niihin sovellettavat direktiivin vaatimukset. Valmistajan tai hänen yhteisöön sijoittautuneen edustajansa on kiinnitettävä Π-merkintä jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus.

2. Valmistajan on laadittava 3 kohdassa esitetyt tekniset asiakirjat; valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on pidettävä näitä asiakirjoja kansallisten viranomaisten saatavilla tarkastusta varten kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, kun viimeinen kuljetettava painelaite on valmistettu. Jos valmistaja tai tämän edustaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, velvollisuus pitää tekniset asiakirjat saatavilla kuuluu henkilölle, joka saattaa kuljetettavan painelaitteen yhteisön markkinoille.

3. Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, ovatko kuljetettavat painelaitteet niihin sovellettavien direktiivin vaatimusten mukaisia. Teknisten asiakirjojen on, siinä määrin kuin on tarpeen tämän arvioinnin suorittamiseksi, käsitettävä kuljetettavan painelaitteen suunnittelu, valmistus ja toiminta, ja niissä on oltava:

   — kuljetettavan painelaitteen yleiskuvaus,

   — suunnittelu- ja valmistuspiirustukset sekä kaaviot osista, osakokoonpanoista, kytkennöistä jne.,

   — tarvittavat kuvaukset ja selitykset edellä mainittujen piirustusten ja kaavioiden ja kuljetettavan painelaitteen toiminnan ymmärtämiseksi,

   — kuvaus käytetyistä ratkaisuista tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi,

   — suunnittelulaskelmien tulokset, suoritetut tarkastukset, jne.,

   — koeselostukset.

4. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on säilytettävä teknisten asiakirjojen kanssa jäljennöstä vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta.

5. Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusmenetelmällä taataan, että valmistetut painelaitteet ovat 2 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen ja kuljetettaviin painelaitteisiin sovellettavien direktiivin vaatimusten mukaisia.

A1-moduuli (valmistuksen sisäinen tarkastus ja lopputarkastuksen valvonta)

A-moduulissa säädettyjen vaatimusten lisäksi sovelletaan seuraavia säännöksiä.

Valmistajan valitsema ilmoitettu laitos valvoo lopputarkastusta tekemällä ennalta ilmoittamatta tarkastuskäyntejä.

Näiden tarkastuskäyntien aikana ilmoitetun laitoksen on:

— varmistettava, että valmistaja todella suorittaa lopputarkastuksen,

— valittava kuljetettavien painelaitteiden näytekappaleet niiden valmistus- tai varastointipaikalla tarkastusta varten. Ilmoitettu laitos arvioi näytteeksi otettavien painelaitteiden määrän sekä sen, onko näytteiksi otetuille painelaitteille tarpeen tehdä tai teettää täydellinen tai osittainen lopputarkastus.

Jos yksi tai useampi kuljetettava painelaite ei ole vaatimusten mukainen, ilmoitetun laitoksen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet.

Valmistajan on ilmoitetun laitoksen vastuulla kiinnitettävä tämän laitoksen tunnusnumero jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen.

B-moduuli (EY-tyyppitarkastus)

1. Tässä moduulissa esitetään se menettelyn osa, jolla ilmoitettu laitos toteaa ja todistaa, että kyseessä olevaa tuotantoa edustava näyte täyttää siihen sovellettavat direktiivin säännökset.

2. EY-tyyppitarkastusta koskevan hakemuksen tekee valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja yhdelle valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

   Hakemuksessa on oltava:

   — valmistajan nimi ja osoite sekä myös yhteisöön sijoittautuneen edustajan nimi ja osoite, jos tämä tekee hakemuksen,

   — kirjallinen vakuutus siitä, että samaa hakemusta ei ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle,

   — jäljempänä 3 kohdassa esitetyt tekniset asiakirjat.

   Hakijan on toimitettava ilmoitetun laitoksen käyttöön kyseistä tuotantoa edustava näyte, jäljempänä 'tyyppi'. Ilmoitettu laitos voi pyytää lisää näytteitä, jos koestusohjelma edellyttää sitä.

   Tyyppi voi käsittää useita kuljettavia painelaitevaihtoehtoja siinä määrin kuin niiden erot eivät vaikuta laitteen turvallisuuden tasoon.

3. Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko kuljetettava painelaite siihen sovellettavien direktiivin vaatimusten mukainen. Teknisten asiakirjojen on, siinä määrin kuin on tarpeen tämän arvioinnin suorittamiseksi, käsitettävä kuljetettavan painelaitteen suunnittelu, valmistus ja toiminta, ja niissä on oltava:

   — tyypin yleiskuvaus,

   — suunnittelu- ja valmistuspiirustukset sekä kaaviot osista, osakokoonpanoista, kytkennöistä jne.,

   — tarvittavat kuvaukset ja selitykset edellä mainittujen piirustusten ja kaavioiden ja kuljetettavan painelaitteen toiminnan ymmärtämiseksi,

   — kuvaus käytetyistä ratkaisuista tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi,

   — suunnittelulaskelmien tulokset, suoritetut tarkastukset jne.,

   — koeselostukset,

   — tiedot valmistuksenaikaisista koetuksista,

   — pätevyyteen ja hyväksymiseen liittyvät tiedot.

4. Ilmoitetun laitoksen on:

   4.1 tutkittava tekniset asiakirjat, tarkastettava, että tyyppi on valmistettu niiden mukaisesti sekä tunnistettava ne osat, jotka on suunniteltu sovellettavien direktiivin säännösten mukaisesti.

Ilmoitetun laitoksen on erityisesti:

— tutkittava suunnittelua ja valmistusmenetelmiä koskevat asiakirjat,

— arvioitava käytetyt rakenneaineet, jos ne eivät ole direktiivin sovellettavien säännösten mukaisia ja tarkastettava rakenneaineiden valmistajan antama todistus,

— hyväksyttävä pysyvien liitosten tekemistä koskevat menetelmät tai tarkastettava, että ne on aikaisemmin hyväksytty,

— tarkastettava, että pysyviä liitoksia ja ainetta rikkomattomia kokeita tekevät henkilöt on pätevöity tai hyväksytty.

4.2 tehtävä tai teetettävä asianmukaiset tarkastukset ja tarvittavat kokeet sen toteamiseksi, täyttävätkö valmistajan tekemät ratkaisut direktiivin vaatimukset,

4.3 tehtävä tai teetettävä asianmukaiset tarkastukset ja tarvittavat kokeet sen toteamiseksi, että standardeja on todella sovellettu, jos valmistaja on valinnut asiaa koskevien standardien soveltamisen,

4.4 sovittava hakijan kanssa paikasta, missä tarvittavat tarkastukset ja tarvittavat kokeet suoritetaan.

5. Jos tyyppi täyttää direktiivin säännökset, ilmoitetun laitoksen on annettava hakijalle EY-tyyppitarkastustodistus. Todistuksessa, jonka voimassaoloaika on kymmenen vuotta ja on uusittavissa, on oltava valmistajan nimi ja osoite, tarkastuksessa tehdyt päätelmät ja hyväksytyn tyypin tarvittavat tunnistetiedot.

Todistukseen on liitettävä luettelo olennaisista teknisistä asiakirjoista, ja ilmoitetun laitoksen on säilytettävä jäljennös siitä.

Jos ilmoitettu laitos kieltäytyy antamasta EY-tyyppitarkastustodistustа valmistajalle tai hänen yhteisöön sijoittautuneelle edustajalleen, sen on esitettävä yksityiskohtaiset syyt epäämiselle. On säädettävä muutoksenhakumenettelystä.

6. Hakijan on ilmoitettava ilmoitetulle laitokselle, joka pitää hallussaan EY-tyyppitarkastustodistustа koskevia teknisiä asiakirjoja, kaikista hyväksyttyyn kuljetettavaan painelaitteeseen tehdyistä muutoksista, joille on saatava uusi hyväksyminen, jos nämä muutokset voivat vaikuttaa kyseisen painelaitteen vaatimustenmukaisuuteen direktiiviin nähden tai sille suunniteltuihin käyttöolosuhteisiin. Uusi hyväksyminen annetaan täydennyksenä alkuperäiseen EY-tyyppitarkastustodistukseen.

7. Kaikkien ilmoitettujen laitosten on toimitettava jäsenvaltioille tarvittavat tiedot peruuttamistaan EY-tyyppitarkastustodistuksista ja pyynnöstä myös tiedot antamistaan todistuksista.

Kaikkien ilmoitettujen laitosten on myös toimitettava muille ilmoitetuille laitoksille tarvittavat tiedot peruuttamistaan tai epäämistään EY-tyyppitarkastustodistuksista.

8. Muut ilmoitetut laitokset voivat saada jäljennöksiä EY-tyyppitarkastustodistuksista ja/tai niiden lisäyksistä. Todistusten liitteet on pidettävä muiden ilmoitettujen laitosten saatavilla.

9. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on säilytettävä teknisten asiakirjojen kanssa EY-tyyppitarkastustodistuksien ja niiden lisäyksien jäljennökset kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, kun viimeinen kuljetettava painelaite on valmistettu.

Jos valmistaja ja tämän edustaja eivät ole sijoittautuneet yhteisöön, velvollisuus pitää tekniset asiakirjat saatavilla kuuluu henkilölle, joka saattaa tuotteen yhteisön markkinoille.

B1-moduuli (EY-suunnitelmatarkastus)

1. Tässä moduulissa esitetään se menettelyn osa, jolla ilmoitettu laitos toteaa ja todistaa, että kuljetettavan painelaitteen suunnitelma täyttää siihen sovellettavat direktiivin säännökset.

2. Suunnitelmaa koskevan EY-tarkastushakemuksen tekee valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja yhdelle valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

   Hakemuksessa on oltava:

   — valmistajan nimi ja osoite sekä myös yhteisöön sijoittautuneen edustajan nimi ja osoite, jos tämä tekee hakemuksen,

   — kirjallinen vakuutus siitä, että samaa hakemusta ei ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle,

   — jäljempänä 3 kohdassa kuvaillut tekniset asiakirjat.

   Hakemus voi käsittää useita kuljetettavan painelaitteen vaihtoehtoja siinä määrin kuin niiden erot eivät vaikuta laitteen turvallisuuden tasoon.

3. Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko kuljetettava painelaite siihen sovellettavien direktiivin vaatimusten mukainen. Teknisten asiakirjojen on, siinä määrin kuin on tarpeen tämän arvioinnin suorittamiseksi, käsitettävä kyseisen painelaitteen suunnittelu, valmistus ja toiminta, ja niissä on oltava:

   — kyseisen laitteen yleiskuvaus,

   — suunnittelu- ja valmistuspiirustukset sekä kaaviot osista, osakokoonpanoista, kytkennöistä jne.,

   — tarvittavat kuvaukset ja selitykset edellä mainittujen piirustusten ja kaavioiden ja kyseisen laitteen toiminnan ymmärtämiseksi,

   — kuvaus käytetyistä ratkaisuista tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi,

   — tarvittava todiste suunnittelussa käytettyjen ratkaisujen vastaavuudesta. Tähän todisteeseen on sisällyttävä valmistajan asianmukaisen laboratorion tekemien tai sen lukuun tehtyjen kokeiden tulokset,

   — suunnittelulaskelmien tulokset, suoritetut tarkastukset,

   — pätevyyteen ja hyväksymiseen liittyvät tiedot.

4. Ilmoitetun laitoksen on:

   4.1 tutkittava tekniset asiakirjat ja tunnistettava ne osat, jotka on suunniteltu direktiivin sovellettavien säännösten mukaisesti.

   Ilmoitetun laitoksen on erityisesti:

   — arvioitava käytetyt rakenneaineet, jos ne eivät ole direktiivin sovellettavien säännösten mukaisia,

   — hyväksyttävä pysyvien liitosten tekemistä koskevat menetelmät tai tarkastettava, että ne on aikaisemmin hyväksytty,

   — tarkastettava, että pysyviä liitoksia ja ainetta rikkomattomia kokeita tekevät henkilöt on pätevöity tai hyväksytty.

   4.2 tehtävä asianmukaiset tarkastukset sen toteamiseksi, täyttävätkö valmistajan tekemät ratkaisut direktiivin vaatimukset,

   4.3 tehtävä asianmukaiset tarkastukset sen toteamiseksi, että direktiivin asianmukaisia säännöksiä on todella sovellettu.

5. Jos suunnitelma täyttää sovellettavat direktiivin säännökset, ilmoitetun laitoksen on annettava hakijalle suunnittelua koskeva EY-suunnitelmatarkastustodistus. Todistuksessa on oltava hakijan nimi ja osoite, tarkastuksessa tehdyt päätelmät, sen voimassaolon edellytykset ja hyväksyttyä suunnitelmaa koskevat tarvittavat tunnistetiedot.

   Todistukseen on liitettävä luettelo olennaisista teknisistä asiakirjoista ja ilmoitetun laitoksen on säilytettävä jäljennös siitä.

   Jos ilmoitettu laitos kieltäytyy antamasta EY-suunnitelmatarkastustodistusta valmistajalle tai tämän yhteisöön sijoittautuneelle edustajalle, sen on esitettävä yksityiskohtaiset syyt epäämiselle. On säädettävä muutoksenhakumenettelystä.

6. Hakijan on ilmoitettava ilmoitetulle laitokselle, joka pitää hallussaan EY-suunnitelmatarkastustodistusta koskevia teknisiä asiakirjoja, kaikista hyväksyttyyn suunnitelmaan tehdyistä muutoksista, joille on saatava uusi hyväksyminen, jos nämä muutokset voivat vaikuttaa kuljetettavan painelaitteen vaatimustenmukaisuuteen tai sille suunniteltuihin käyttöolosuhteisiin. Uusi hyväksyminen annetaan täydennyksenä alkuperäiseen EY-suunnitelmatarkastustodistukseen.

7. Kaikkien ilmoitettujen laitosten on toimitettava jäsenvaltioille tarvittavat tiedot peruuttamistaan EY-suunnitelmatarkastustodistuksista ja pyynnöstä myös tiedot antamistaan todistuksista.

   Kaikkien ilmoitettujen laitosten on myös toimitettava muille ilmoitetuille laitoksille tarvittavat tiedot peruuttamistaan tai epäämistään EY-suunnitelmatarkastustodistuksista.

8. Muut ilmoitetut laitokset voivat saada pyynnöstä tarvittavia tietoja:

   — EY-suunnitelmatarkastustodistusten ja niiden täydennysten myöntämisistä,

   — EY-suunnitelmatarkastustodistusten ja niiden täydennysten peruutuksista.

9. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on säilytettävä 3 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen kanssa EY-suunnitelmatarkastustodistusten ja niiden täydennysten jäljennökset kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, kun viimeinen kuljetettava painelaite on valmistettu.

   Jos valmistaja ja tämän edustaja eivät ole sijoittautuneet yhteisöön, velvollisuus pitää tekniset asiakirjat saatavilla kuuluu henkilölle, joka saattaa tuotteen yhteisön markkinoille.

C1-moduuli (tyypinmukaisuus)

1. Tässä moduulissa esitetään menettelyn se osa, jolla valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja varmistaa ja vakuuttaa, että kuljetettava painelaite on EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyypin mukainen ja täyttää siihen sovellettavat direktiivin vaatimukset. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä Π-merkintä jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus.

2. Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusmenetelmällä taataan, että valmistetut kuljetettavat painelaitteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyypin ja direktiivin niihin sovellettavien vaatimusten mukaisia.

3. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on säilytettävä jäljennöstä vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, kun viimeinen kuljetettava painelaite on valmistettu.

   Jos valmistaja ja tämän edustaja eivät ole sijoittautuneet yhteisöön, velvollisuus pitää tekniset asiakirjat saatavilla kuuluu henkilölle, joka saattaa kuljetettavan painelaitteen yhteisön markkinoille.

4. Valmistajan valitsema ilmoitettu laitos valvoo lopputarkastusta tekemällä ennalta ilmoittamatta tarkastuskäyntejä.

Näiden tarkastuskäyntien aikana ilmoitetun laitoksen on:

— varmistettava, että valmistaja todella suorittaa lopputarkastuksen,

— valittava kuljetettavien painelaitteiden näytekappaleet niiden valmistus- tai varastointipaikalla tarkastusta varten. Ilmoitettu laitos arvioi näytteeksi otettavien painelaitteiden määrän sekä sen, onko näytteiksi otetuille laitteille tarpeen tehdä tai teettää täydellinen tai osittainen lopputarkastus.

Jos yksi tai useampi kuljetettava painelaite ei ole vaatimusten mukainen, ilmoitetun laitoksen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

Valmistajan on ilmoitetun laitoksen vastuulla kiinnitettävä tämän laitoksen tunnusnumero jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen.

D-moduuli (tuotannon laadunvarmistus)

1. Tässä moduulissa esitetään menettely, jolla valmistaja, joka täyttää 2 kohdassa säädetyt velvollisuudet, varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset kuljettavat painelaitteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyypin mukaisia ja että ne täyttävät niihin sovellettavat direktiivin vaatimukset. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä Π-merkintä jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. Π-merkintään on liitettävä 4 kohdassa tarkoitetusta yhteisön valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

2. Valmistajan on sovellettava hyväksyttyä 3 kohdan mukaista laatujärjestelmää tuotannossa, lopputarkastuksessa ja koestuksessa, ja valmistaja on 4 kohdassa tarkoitetun valvonnan alainen.

3. *Laatujärjestelmä*

3.1 Valmistajan on toimitettava laatujärjestelmänsä arvioimista koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Tässä hakemuksessa on oltava:

— kaikki asianmukaiset tiedot kyseisistä kuljetettavista painelaitteista,

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,

— hyväksyttyä tyyppiä koskevat tekniset asiakirjat sekä jäljennös EY-tyyppitarkastustodistuksesta.

3.2 Laatujärjestelmän on taattava, että kuljetettavat painelaitteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyypin ja niihin sovellettavien direktiivin vaatimusten mukaisia.

Kaikki valmistajan soveltamat tekijät, vaatimukset ja säännökset on yhdistettävä järjestelmällisesti ja täsmällisesti asiakirjoihin kirjallisiksi toimenpiteiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on varmistettava laatuohjelmien, -suunnitelmien, -käsikirjojen ja -pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Niissä on erityisesti riittävällä tavalla esitettävä:

— laatutavoitteet, organisaation rakenne sekä johdon vastuualueet ja toimivalta kuljetettavien painelaitteiden laadun osalta,

— valmistuksessa, laadunvalvonnassa ja -varmistuksessa käytettävät tekniikat, menetelmät ja järjestelmälliset toimenpiteet,

— tarkastukset ja koestukset, jotka tehdään ennen valmistusta, valmistuksen aikana tai sen jälkeen, ja niiden taajuus,

— laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja koe- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen tai hyväksymiseen liittyvät selvitykset,

— keinot, joilla valvotaan vaaditun laadun toteutumista ja laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 3.2 kohdan vaatimukset.

Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on kokemusta kyseisen kuljetettavan painelaitteen teknisestä arvioinnista. Arviointimenettelyyn kuuluu tarkastuskäynti valmistajan tiloissa.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös. On säädettävä muutoksenhakumenettelystä.

3.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, aiheutuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, vastaako muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksensä valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

4. *Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta*

4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvollisuudet asianmukaisesti.

4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy valmistus-, tarkastus- ja koestuspaikoille ja varastoihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,

— laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja koe- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.

4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää; ilmoitetun laitoksen on toimitettava tarkastusselostus valmistajalle. Määräaikaisia tarkastuksia suoritetaan sellaisin välein, että täydellinen uudelleenarviointi tehdään joka kolmas vuosi.

4.4 Ilmoitettu laitos voi lisäksi ennalta ilmoittamatta suorittaa käyntejä valmistajan luokse. Näiden lisäkäyntien tarpeellisuus ja niiden taajuus, määritellään ilmoitetun laitoksen tarkastuskäynteihin perustuvan tarkastusjärjestelmän perusteella. Erityisesti seuraavat tekijät on otettava huomioon käynteihin perustuvassa tarkastusjärjestelmässä:

— laitteen luokka,

— aiempien tarkastuskäyntien tulokset,

— korjaavien toimenpiteiden seurannan tarpeellisuus,

— tarvittaessa järjestelmän hyväksymiseen liittyvät erityisedellytykset,

— huomattavat muutokset valmistuksen organisoinnissa, toimenpiteissä tai tekniikoissa.

Näiden käyntien yhteydessä ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää kokeita tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle selostus käynnistä sekä koestusraportti, jos koestus on suoritettu.

5. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan siitä, kun viimeinen kuljetettava painelaite on valmistettu:

   — edellä 3.1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut asiakirjat,

   — edellä 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut muutostiedot,

   — edellä 3.3 kohdan viimeisessä alakohdassa, 3.4 kohdan viimeisessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja selostukset.

6. Kaikkien ilmoitettujen laitosten on ilmoitettava jäsenvaltioille tarpeelliset tiedot peruuttamistaan laatujärjestelmien hyväksynnöistä ja pyynnöstä myös tiedot myöntämistään hyväksynnöistä.

   Kaikkien ilmoitettujen laitosten on myös toimitettava muille ilmoitetuille laitoksille tarpeelliset tiedot peruuttamistaan ja epäämistään laatujärjestelmien hyväksynnöistä.

D1-moduuli (tuotannon laadunvarmistus)

1. Tässä moduulissa esitetään menettely, jolla valmistaja, joka täyttää 3 kohdassa säädetyt velvollisuudet, varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset kuljetettavat painelaitteet ovat niihin sovellettavien direktiivin vaatimusten mukaisia. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä Π-merkintä jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. Π-merkintään on liitettävä 5 kohdassa tarkoitetusta yhteisön valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

2. Valmistajan on laadittava jäljempänä esitetyt tekniset asiakirjat.

   Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, ovatko kuljetettavat painelaitteet tämän direktiivin vastaavien vaatimusten mukaisia. Teknisten asiakirjojen on, siinä määrin kuin on tarpeen tämän arvioinnin suorittamiseksi, käsitettävä kuljetettavan painelaitteen suunnittelu, valmistus ja toiminta, ja niissä on oltava:

   — kyseisen laitteen yleiskuvaus,

   — suunnittelu- ja valmistuspiirustukset sekä kaaviot osista, osakokoonpanoista, kytkennöistä jne.,

   — tarvittavat kuvaukset ja selitykset edellä mainittujen piirustusten ja kaavioiden ja kyseisen laitteen toiminnan ymmärtämiseksi,

   — kuvaus käytetyistä ratkaisuista tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi,

   — suunnittelulaskelmien tulokset, suoritetut tarkastukset, jne.,

   — koeselostukset.

3. Valmistajan on sovellettava tuotantoon, lopputarkastukseen ja koestukseen hyväksyttyä 4 kohdan mukaista laatujärjestelmää, ja valmistaja on 5 kohdassa tarkoitetun valvonnan alainen.

4. *Laatujärjestelmä*

   4.1 Valmistajan on toimitettava laatujärjestelmänsä arvioimista koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

   Hakemuksessa on oltava:

   — kaikki asianmukaiset tiedot kyseisistä kuljetettavista painelaitteista,

   — laatujärjestelmää koskevat asiakirjat.

   4.2 Laatujärjestelmän on taattava, että kuljetettavat painelaitteet ovat niihin sovellettavien direktiivin vaatimusten mukaisia.

Kaikki valmistajan soveltamat tekijät, vaatimukset ja säännökset on yhdistettävä järjestelmällisesti ja täsmällisesti asiakirjoihin kirjallisiksi toimenpiteiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on varmistettava laatuohjelmien, -suunnitelmien, -käsikirjojen ja -pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Niissä on erityisesti riittävällä tavalla esitettävä:

— laatutavoitteet, organisaation rakenne sekä johdon vastuualueet ja toimivalta kuljetettavien painelaitteiden laadun osalta,

— valmistuksessa, laadunvalvonnassa ja -varmistuksessa käytettävät tekniikat, menetelmät ja järjestelmälliset toimenpiteet,

— tarkastukset ja koestukset, jotka tehdään ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen, ja niiden taajuus,

— laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja koe- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen tai hyväksymiseen liittyvät selvitykset,

— keinot, joilla valvotaan vaaditun laadun toteutumista ja laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

4.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 4.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on kokemusta kyseisen kuljetettavan painelaitteen teknisestä arvioinnista. Arviointimenettelyyn kuuluu tarkastuskäynti valmistajan tiloissa.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös. On säädettävä muutoksenhakumenettelystä.

4.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, aiheutuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyvääksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, vastaako muutettu laatujärjestelmä edelleen 4.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksensä valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

5. *Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta*

5.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvollisuudet asianmukaisesti.

5.2. Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy valmistus-, tarkastus- ja koestuspaikoille ja varastoihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,

— laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja koe- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.

5.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää, ja noudattaa laatujärjestelmää; ilmoitetun laitoksen on toimitettava tarkastuksesta selostus valmistajalle. Tarkastuksia suoritetaan sellaisin välein, että täydellinen uudelleenarviointi tehdään joka kolmas vuosi.

5.4 Ilmoitettu laitos voi lisäksi ennalta ilmoittamatta suorittaa käyntejä valmistajan luona. Näiden lisäkäyntien tarpeellisuus ja niiden taajuus määritellään ilmoitetun laitoksen tarkastuskäynteihin perustuvan tarkastusjärjestelmän perusteella. Erityisesti seuraavat tekijät on otettava huomioon käynteihin perustuvassa tarkastusjärjestelmässä:

— laitteen luokka,

— aiempien tarkastuskäyntien tulokset,

— korjaavien toimenpiteiden seurannan tarpeellisuus,

— tarvittaessa järjestelmän hyväksymiseen liittyvät erityisedellytykset,

— huomattavat muutokset valmistuksen organisoinnissa, toimenpiteissä tai tekniikoissa.

Näiden käyntien yhteydessä ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää koestuksia tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle selostus käynnistä sekä koeselostus, jos koestus on suoritettu.

6. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan siitä, kun viimeinen kuljetettava painelaite on valmistettu:

— edellä 2 kohdassa tarkoitetut tekniset asiakirjat,

— edellä 4.1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut asiakirjat,

— edellä 4.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut muutostiedot,

— edellä 4.3 kohdan viimeisessä alakohdassa, 4.4 kohdan viimeisessä alakohdassa sekä 5.3 ja 5.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja selostukset.

7. Kaikkien ilmoitettujen laitosten on toimitettava jäsenvaltioille tarvittavat tiedot peruuttamistaan laatujärjestelmien hyväksynnöistä ja pyynnöstä myös tiedot myöntämistään hyväksynnöistä.

Kaikkien ilmoitettujen laitosten on myös toimitettava muille ilmoitetuille laitoksille tarpeelliset tiedot peruuttamistaan tai epäämistään laatujärjestelmien hyväksynnöistä.

E-moduuli (tuotteiden laadunvarmistus)

1. Tässä moduulissa esitetään menettely, jolla valmistaja, joka täyttää 2 kohdan velvollisuudet, varmistaa ja vakuuttaa, että kuljetettavat painelaitteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyypin mukaisia ja täyttävät niihin sovellettavat direktiivin vaatimukset. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä Π-merkintä jokaiseen tuotteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. Π-merkintään on liitettävä 4 kohdassa tarkoitetusta valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

2. Valmistajan on sovellettava hyväksyttyä 3 kohdan mukaista laatujärjestelmää kuljettavien painelaitteiden lopputarkastukseen ja koestuksiin, ja valmistaja on 4 kohdassa tarkoitetun valvonnan alainen.

3. *Laatujärjestelmä*

3.1 Valmistajan on toimitettava laatujärjestelmänsä arvioimista koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

— kaikki asianmukaiset tiedot kyseisistä kuljetettavista painelaitteista,

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,

— hyväksyttyä tyyppiä koskevat tekniset asiakirjat sekä jäljennös EY-tyyppitarkastustodistuksesta.

3.2 Jokainen kuljetettava painelaite on tutkittava laatujärjestelmää noudattaen ja niille on tehtävä asianmukaiset kokeet sen tarkastamiseksi, että ne ovat direktiivin vastaavien vaatimusten mukaisia. Kaikki valmistajan hyväksymät tekijät, vaatimukset ja säännökset on yhdistettävä järjestelmällisesti ja täsmällisesti asiakirjoihin kirjallisiksi toimenpiteiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on varmistettava laatuohjelmien, -suunnitelmien, -käsikirjojen ja -pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Niissä on erityisesti riittävällä tavalla esitettävä:

— laatutavoitteet, organisaation rakenne sekä johdon vastuualueet ja toimivalta kuljetettavien painelaitteiden laadun osalta,

— tarkastukset ja koestukset, jotka tehdään valmistuksen jälkeen,

— keinot, joilla valvotaan laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta,

— laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja koe- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen tai hyväksymiseen liittyvät selvitykset.

3.3. Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on kokemusta kyseisen kuljetettavan painelaitteen arvioinnista. Arviointimenettelyyn kuuluu tarkastuskäynti valmistajan tiloissa.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

3.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, aiheutuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, vastaako muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksensä valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

4. *Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta*

4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvollisuudet asianmukaisesti.

4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy valmistus-, tarkastus- ja koestuspaikoille ja varastoihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,

— tekniset asiakirjat,

— laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja koe- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.

4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää; ilmoitetun laitoksen on toimitettava tarkastusselostus valmistajalle. Näitä tarkastuksia tehdään sellaisin välein, että täydellinen uudelleenarviointi tehdään joka kolmas vuosi.

4.4. Ilmoitettu laitos voi lisäksi ennalta ilmoittamatta suorittaa käyntejä valmistajan luona. Näiden lisäkäyntien tarpeellisuus ja niiden taajuus määritellään ilmoitetun laitoksen tarkastuskäynteihin perustuvan tarkastusjärjestelmän perusteella. Erityisesti seuraavat tekijät on otettava huomioon käynteihin perustuvassa tarkastusjärjestelmässä:

— laitteen luokka,

— aiempien tarkastuskäyntien tulokset,

— korjaavien toimenpiteiden seurannan tarpeellisuus,

— tarvittaessa järjestelmän hyväksymiseen liittyvät erityisedellytykset,

— huomattavat muutokset valmistuksen organisoinnissa, toimenpiteissä tai tekniikoissa.

Näiden käyntien yhteydessä ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää koestuksia tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle selostus käynnistä sekä koeselostus, jos koestus on suoritettu.

5. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan siitä, kun viimeinen kuljetettava painelaite on valmistettu,

— edellä 3.1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut asiakirjat,

— edellä 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut muutostiedot,

— edellä 3.3 kohdan viimeisessä alakohdassa, 3.4 kohdan viimeisessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja selostukset.

6. Kaikkien ilmoitettujen laitosten on toimitettava jäsenvaltioille tarvittavat tiedot peruuttamistaan laatujärjestelmien hyväksynnöistä ja pyynnöstä myös tiedot myöntämistään hyväksynnöistä.

Kaikkien ilmoitettujen laitosten on myös toimitettava muille ilmoitetuille laitoksille tarpeelliset tiedot peruuttamistaan tai epäämistään laatujärjestelmien hyväksynnöistä.

E1-moduuli (tuotteiden laadunvarmistus)

1. Tässä moduulissa esitetään menettely, jolla valmistaja, joka täyttää 3 kohdan velvollisuudet, varmistaa ja vakuuttaa, että kuljetettavat painelaitteet ovat niihin sovellettavien direktiivin vaatimusten mukaisia. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä Π-merkintä jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. Π-merkintään on liitettävä 5 kohdassa tarkoitetusta valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

2. Valmistajan on laadittava jäljempänä esitetyt tekniset asiakirjat.

Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, ovatko kuljetettavat painelaitteet direktiivin vastaavien vaatimusten mukaisia. Teknisten asiakirjojen on, siinä määrin kuin on tarpeen tämän arvioinnin suorittamiseksi, käsitettävä kyseisen painelaitteen suunnittelu, valmistus ja toiminta, ja niiden on sisällettävä:

— kyseisen laitteen yleiskuvaus,

— suunnittelu- ja valmistuspiirustukset sekä kaaviot osista, osakokoonpanoista, kytkennöistä jne.,

— tarvittavat kuvaukset ja selitykset edellä mainittujen piirustusten ja kaavioiden ja kyseisen laitteen toiminnan ymmärtämiseksi,

— kuvaus käytetyistä ratkaisuista tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi,

— suunnittelulaskelmien tulokset, suoritetut tarkastukset jne.,

— koeselostus.

3. Valmistajan on sovellettava hyväksyttyä 4 kohdan mukaista laatujärjestelmää kuljetettavien painelaitteiden lopputarkastukseen ja koestukseen, ja valmistaja on 5 kohdassa tarkoitetun valvonnan alainen.

4. *Laatujärjestelmä*

4.1 Valmistajan on toimitettava laatujärjestelmänsä arvioimista koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

— kaikki asianmukaiset tiedot kyseisistä kuljetettavista painelaitteista,

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat.

4.2 Laatujärjestelmää noudattaen jokainen kuljetettava painelaite on tutkittava ja niille on tehtävä asianmukaiset kokeet sen tarkastamiseksi, että ne ovat direktiivin vastaavien vaatimusten mukaisia. Kaikki valmistajan soveltamat tekijät, vaatimukset ja säännökset on yhdistettävä järjestelmällisesti ja täsmällisesti asiakirjoihin kirjallisiksi toimenpiteiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on varmistettava laatuohjelmien, -suunnitelmien, -käsikirjojen ja -pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Niissä on erityisesti riittävällä tavalla esitettävä:

— laatutavoitteet, organisaation rakenne sekä johdon vastuualueet ja toimivalta kuljetettavien painelaitteiden laadun osalta,

— liitosten tekemistä koskevat menetelmät,

— tarkastukset ja koestukset, jotka tehdään valmistuksen jälkeen,

— keinot, joilla valvotaan laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta,

— laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja koe- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen tai hyväksymiseen liittyvät selvitykset.

4.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 4.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on kokemusta kyseisen kuljetettavan painelaitteen arvioinnista. Arviointimenettelyyn kuuluu tarkastuskäynti valmistajan tiloissa.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös. On säädettävä muutoksenhakumenettelystä.

4.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, aiheutuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, vastaako muutettu laatujärjestelmä edelleen 4.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksensä valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

5. *Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta*

5.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvollisuudet asianmukaisesti.

5.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy tarkastus- ja koestuspaikoille ja varastoihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,

— tekniset asiakirjat,

— laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja koe- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.

5.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää; ilmoitetun laitoksen on toimitettava tarkastusselostus valmistajalle. Näitä tarkastuksia tehdään sellaisin välein, että täydellinen uudelleenarviointi tehdään joka kolmas vuosi.

5.4 Ilmoitettu laitos voi lisäksi ennalta ilmoittamatta suorittaa käyntejä valmistajan luona. Näiden lisäkäyntien tarpeellisuus ja niiden taajuus määritellään ilmoitetun laitoksen tarkastuskäynteihin perustuvan tarkastusjärjestelmän perusteella. Erityisesti seuraavat tekijät on otettava huomioon käynteihin perustuvassa tarkastusjärjestelmässä:

— laitteen luokka,

— aiempien tarkastuskäyntien tulokset,

— korjaavien toimenpiteiden seurannan tarpeellisuus,

— tarvittaessa järjestelmän hyväksymiseen liittyvät erityisedellytykset,

— huomattavat muutokset valmistuksen organisoinnissa, toimenpiteissä tai tekniikoissa.

Näiden käyntien yhteydessä ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää koestuksia tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle selostus käynnistä sekä koeselostus, jos koestus on suoritettu.

6. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan siitä, kun viimeinen kuljetettava painelaite on valmistettu:

— edellä 2 kohdassa tarkoitetut tekniset asiakirjat,

— edellä 4.1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetut asiakirjat,

— edellä 4.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut muutostiedot,

— edellä 4.3 kohdan viimeisessä alakohdassa, 4.4 kohdan viimeisessä alakohdassa sekä 5.3 ja 5.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja selostukset.

7. Kaikkien ilmoitettujen laitosten on toimitettava jäsenvaltioille tarpeelliset tiedot peruuttamistaan laatujärjestelmien hyväksynnöistä ja pyynnöstä myös tiedot myöntämistään hyväksynnöistä.

Kaikkien ilmoitettujen laitosten on myös toimitettava muille ilmoitetuille laitoksille tarvittavat tiedot peruuttamistaan ja epäämistään laatujärjestelmien hyväksynnöistä.

F-moduuli (tuotekohtainen tarkastus)

1. Tässä moduulissa esitetään menettely, jolla valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja varmistaa ja vakuuttaa, että kuljetettavat painelaitteet, joihin sovelletaan 3 kohdan määräyksiä, ovat:

— EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyypin mukaisia tai

— EY-suunnitelmatarkastustodistuksessa kuvaillun tyypin mukaisia

ja että ne täyttävät tämän direktiivin asiaa koskevat vaatimukset.

2. Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusmenetelmällä taataan, että valmistettu kuljetettava painelaite on

   — EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyypin mukainen tai

   — EY-suunnitelmatarkastustodistuksessa kuvaillun tyypin mukainen,

   ja direktiivin siihen sovellettavien vaatimusten mukainen.

   Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä Π-merkintä jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen ja laadittava vaatimustenmukaisuusvakuutus.

3. Ilmoitetun laitoksen on suoritettava asianmukaiset tarkastukset ja koestukset tarkastaakseen, että kuljetettavat painelaitteet ovat direktiivin vastaavien vaatimusten mukaisia tarkastamalla ja testaamalla jokainen tuote 4 kohdan mukaisesti.

   Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on säilytettävä jäljennös vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, kun viimeinen kuljetettava painelaite on valmistettu.

4. *Kuljetettavien painelaitteiden laitekohtainen tarkastus ja koestus*

   4.1 Jokainen kuljetettava painelaite on tutkittava erikseen ja asianmukaiset tarkastukset ja koestukset on suoritettava sen toteamiseksi, että laite on tyypin ja direktiivin näihin laitteisiin sovellettavien vaatimusten mukainen.

   Ilmoitetun laitoksen on erityisesti:

   — tarkastettava, että pysyviä liitoksia ja ainetta rikkomattomia kokeita tekevät henkilöt on pätevöity tai hyväksytty,

   — tarkastettava rakenneaineiden valmistajan antama todistus,

   — tehtävä tai teetettävä lopputarkastus ja koeponnistus sekä tarvittaessa tarkastettava varolaitteet.

   4.2 Ilmoitetun laitoksen on kiinnitettävä tai kiinnitytettävä jokaiseen hyväksyttyyn kuljetettavaan painelaitteeseen tunnusnumeronsa ja laadittava suoritettuja koestuksia koskeva kirjallinen vaatimustenmukaisuustodistus.

   4.3 Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on voitava pyynnöstä esittää ilmoitetun laitoksen antamat vaatimustenmukaisuustodistukset.

G-moduuli (yksikkökohtainen EY-tarkastus)

1. Tässä moduulissa esitetään menettely, jolla valmistaja varmistaa ja vakuuttaa, että kuljetettava painelaite, jolle on annettu 4.1 kohdassa tarkoitettu todistus, on direktiivin vastaavien vaatimusten mukainen. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä Π-merkintä kyseiseen laitteeseen ja laadittava vaatimustenmukaisuusvakuutus.

2. Valmistajan on toimitettava yksikkökohtaista tarkastusta koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

   Hakemuksessa on oltava:

   — valmistajan nimi ja osoite sekä paikka, jossa kuljetettava painelaite sijaitsee,

   — kirjallinen vakuutus siitä, että samaa hakemusta ei ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle,

   — tekniset asiakirjat.

3. Teknisten asiakirjojen avulla on voitava arvioida, onko kuljetettava painelaite direktiivin vastaavien vaatimusten mukainen, sekä saada käsitys kyseisen painelaitteen suunnittelusta, valmistuksesta ja toiminnasta.

Teknisiin asiakirjoihin on sisällyttävä:

— laitteen yleiskuvaus,

— suunnittelu- ja valmistuspiirustukset sekä kaaviot osista, osakokoonpanoista, kytkennöistä jne.,

— tarvittavat kuvaukset ja selitykset edellä mainittujen piirustusten ja kaavioiden ja kyseisen laitteen toiminnan ymmärtämiseksi,

— suunnittelulaskelmien tulokset, suoritetut tarkastukset jne.,

— koeselostukset,

— asianmukaiset tiedot valmistus- ja tarkastusmenetelmien pätevöinnistä sekä vastaavan henkilöstön pätevyydestä tai hyväksymisestä.

4. Ilmoitettu laitos tutkii jokaisen kuljetettavan painelaitteen suunnittelun ja rakenteen ja tekee valmistuksen aikana asianmukaiset koestukset sen varmistamiseksi, että laite on tämän direktiivin vastaavien vaatimusten mukainen.

4.1 Ilmoitetun laitoksen on kiinnitettävä tai kiinnitytettävä jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen tunnusnumeronsa ja laadittava tehtyjä koestuksia koskeva kirjallinen vaatimustenmukaisuustodistus. Tätä todistusta on säilytettävä kymmenen vuoden ajan.

4.2 Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on voitava pyynnöstä esittää ilmoitetun laitoksen antama vaatimustenmukaisuusvakuutus ja -todistus.

Ilmoitetun laitoksen on erityisesti:

— tutkittava tekniset asiakirjat suunnittelun ja valmistusmenetelmien osalta,

— arvioitava käytetyt rakenneaineet, jos ne eivät ole direktiivin sovellettavien säännösten mukaisia, ja tarkastettava rakenneaineiden valmistajan antama todistus,

— hyväksyttävä pysyvien liitosten tekemistä koskevat menetelmät,

— tarkastettava pätevyydet tai hyväksynnät,

— tehtävä loppukoe, tehtävä tai teetettävä koeponnistus ja tarvittaessa tarkastettava varolaitteet.

H-moduuli (täydellinen laadunvarmistus)

1. Tässä moduulissa esitetään menettely, jolla valmistaja, joka täyttää 2 kohdan velvollisuudet, varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset kuljetettavat painelaitteet täyttävät niihin sovellettavat direktiivin vaatimukset. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä Π-merkintä jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. Π-merkintään on liitettävä 4 kohdassa tarkoitetusta valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

2. Valmistajalla on oltava käytössään 3 kohdassa eritelty, hyväksytty laatujärjestelmä tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa ja lopputarkastuksessa sekä koestuksessa, ja valmistaja on 4 kohdassa tarkoitetun valvonnan alainen.

3. *Laatujärjestelmä*

3.1 Valmistajan on toimitettava laatujärjestelmänsä arvioimista koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

— kaikki asianmukaiset tiedot kyseisistä kuljetettavista painelaitteista,

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat.

3.2 Laatujärjestelmän on taattava, että kuljetettavat painelaitteet ovat direktiivin niihin sovellettavien vaatimusten mukaisia.

Kaikki valmistajan soveltamat tekijät, vaatimukset ja säännökset on yhdistettävä järjestelmällisesti ja täsmällisesti asiakirjoihin kirjallisiksi toimenpiteiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on varmistettava laatuohjelmien, -suunnitelmien, -käsikirjojen ja -pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Niissä on erityisesti riittävällä tavalla esitettävä:

— laatutavoitteet, organisaation rakenne sekä johdon vastuualueet ja toimivalta suunnittelun ja tuotteiden laadun osalta,

— suunnittelua koskevat tekniset eritelmät, mukaan lukien sovellettavat standardit,

— suunnittelun valvonta- ja tarkastustekniikat, menetelmät ja järjestelmälliset toimet, joita käytetään kuljetettavien painelaitteiden suunnittelussa,

— vastaavat valmistuksessa, laadunvalvonnassa ja -varmistuksessa käytettävät tekniikat, menetelmät ja järjestelmälliset toimenpiteet,

— tarkastukset ja kokeet, joita tehdään ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen, ja niiden taajuus,

— laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja koe- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen tai hyväksymiseen liittyvät selvitykset,

— keinot, joilla valvotaan kuljetettavilta painelaitteilta vaaditun suunnittelun ja laadun toteutumista sekä laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi jäsen, jolla on kokemusta kyseisen kuljetettavan painelaitteen arvioinnista. Arviointimenettelyyn kuuluu käynti valmistajan tiloissa.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös. On säädettävä muutoksenhakumenettelystä.

3.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, aiheutuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, vastaako muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksensä valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

4. *Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta*

4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvollisuudet asianmukaisesti.

4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy suunnittelu-, valmistus-, tarkastus- ja koestuspaikoille ja varastoihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,

— laatupöytäkirjat, jotka on määrätty suunnittelua koskevassa laatujärjestelmässä, esimerkiksi analyysien, laskelmien, koestusten tulokset jne.,

— laatupöytäkirjat, jotka on määrätty valmistusta koskevassa laatujärjestelmässä, esimerkiksi tarkastusraportit, koe- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.

4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää; ilmoitetun laitoksen on toimitettava tarkastusselostus valmistajalle. Näitä määräaikaisia tarkastuksia tehdään sellaisin välein, että täydellinen uudelleenarviointi suoritetaan joka kolmas vuosi.

4.4 Ilmoitettu laitos voi lisäksi ennalta ilmoittamatta suorittaa käyntejä valmistajan luona. Näiden lisäkäyntien tarpeellisuus ja niiden taajuus määritellään ilmoitetun laitoksen tarkastuskäynteihin perustuvan tarkastusjärjestelmän perusteella. Erityisesti seuraavat tekijät on otettava huomioon käynteihin perustuvassa tarkastusjärjestelmässä:

— laitteen luokka,

— aiempien tarkastuskäyntien tulokset,

— korjaavien toimenpiteiden seurannan tarpeellisuus,

— tarvittaessa järjestelmän hyväksymiseen liittyvät erityisedellytykset,

— huomattavat muutokset valmistuksen organisoinnissa, toimenpiteissä tai tekniikoissa.

Näiden käyntien yhteydessä ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää koestuksia tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle selostus käynnistä sekä koeselostus, jos koestus on suoritettu.

5. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan siitä, kun viimeinen kuljetettava painelaite on valmistettu:

— edellä 3.1 kohdan toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut asiakirjat,

— edellä 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut muutostiedot,

— edellä 3.3 kohdan viimeisessä alakohdassa, 3.4 kohdan viimeisessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja selostukset.

6. Kaikkien ilmoitettujen laitosten on toimitettava jäsenvaltioille tarvittavat tiedot peruuttamistaan laatujärjestelmien hyväksynnöistä ja pyynnöstä myös tiedot myöntämistään hyväksynnöistä.

Kaikkien ilmoitettujen laitosten on myös toimitettava muille ilmoitetuille laitoksille tarpeelliset tiedot peruuttamistaan ja epäämistään laatujärjestelmien hyväksynnöistä.

H1-moduuli (täydellinen laadunvarmistus, johon sisältyy suunnitelmatarkastus ja lopputarkastuksen erityisvalvonta)

1. H-moduulissa esitettyjen vaatimusten lisäksi sovelletaan seuraavia määräyksiä:

a) Valmistajan on toimitettava hakemus suunnitelmaa koskevasta tarkastuksesta ilmoitetulle laitokselle.

b) Hakemuksesta on käytävä ilmi kuljetettavan painelaitteen suunnittelu, valmistus ja toiminta ja sen perusteella on voitava arvioida, onko laite direktiivin vastaavien vaatimusten mukainen.

Hakemuksessa on oltava:

— suunnittelua koskevat tekniset eritelmät, mukaan lukien standardit, joita on sovellettu,

— tarvittava todiste niiden vastaavuudesta. Tähän todisteeseen on sisällyttävä valmistajan asianmukaisen laboratorion tekemien tai sen lukuun tehtyjen kokeiden tulokset.

c) Ilmoitettu laitos tutkii hakemuksen ja jos suunnitelma on direktiivin siihen sovellettavien säännösten mukainen, ilmoitetun laitoksen on annettava hakijalle EY-suunnitelmatarkastustodistus. Todistuksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät, sen voimassaolon edellytykset, hyväksyttyyn suunnitelmaan tarvittavat tunnistetiedot ja tarvittaessa kuljetettavan painelaitteen toiminnan kuvaus.

d) Hakijan on ilmoitettava EY-suunnitelmatarkastustodistuksen antaneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista hyväksyttyyn suunnitelmaan tehdyistä muutoksista. Näille muutoksille on saatava EY-suunnitelmatarkastustodistuksen antaneen ilmoitetun laitoksen uusi hyväksyminen, jos ne voivat vaikuttaa laitteen vaatimustenmukaisuuteen direktiiviin nähden tai laitteen suunniteltuihin käyttöolosuhteisiin. Uusi hyväksyminen annetaan täydennyksenä alkuperäiseen EY-suunnitelmatarkastustodistukseen.

e) Kaikkien ilmoitettujen laitosten on toimitettava myös muille ilmoitetuille laitoksille tarpeelliset tiedot peruuttamistaan tai epäämistään EY-suunnitelmatarkastustodistuksista.

2. Lopputarkastusta valvotaan erityisen tarkasti siten, että ilmoitettu laitos suorittaa ennalta ilmoittamatta tarkastuskäyntejä valmistajan luona. Näiden käyntien yhteydessä ilmoitetun laitoksen on suoritettava kuljetettavien painelaitteiden tarkastukset.

II OSA

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN UUDELLEENARVIOINTIMENETTELY

1. Tässä menettelyssä esitetään menetelmä, jota sovelletaan sen varmistamiseksi, että 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määritellyt, markkinoille saatettavat kuljetettavat painelaitteet ovat direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY asiaankuuluvien vaatimusten mukaisia.

2. Käyttäjän on annettava ilmoitetun laitoksen käyttöön markkinoille saatettavia kuljetettavia painelaitteita koskevat tiedot, joiden avulla laitteiden täsmällinen tunnistaminen on mahdollista (alkuperä, suunnittelua koskevat säännöt ja asetyleenipullojen osalta myös huokoista massaa koskevat tiedot). Käyttäjän on ilmoitettava tarvittaessa määrätyt käyttöä koskevat rajoitukset, mahdollisia vahinkoja koskevat tiedot ja suoritetut korjaukset.

Ilmoitetun laitoksen on myös tarkastettava, että venttiileillä ja muilla lisälaitteilla, joilla on välitön turvallisuuteen liittyvä tehtävä, taataan tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti määriteltävä turvallisuustaso.

3. Ilmoitetun laitoksen on tarkastettava, ovatko markkinoille saatettavat kuljetettavat painelaitteet turvallisuudeltaan vähintään samaa tasoa kuin neuvoston direktiiveissä 94/55/EY ja 96/49/EY tarkoitetut kuljetettavat painelaitteet. Tarkastus on suoritettava 2 kohdan mukaisesti toimitettavien asiakirjojen perusteella ja tarvittaessa lisätarkastuksia tehden.

4. Jos edellä mainittujen tarkastusten tulokset ovat tyydyttäviä, kuljetettaville painelaitteille on tehtävä liitteessä IV olevassa III osassa säädetty määräaikaistarkastus.

5. Sarjavalmisteisten astioiden sekä kuljetuksessa käytettävien venttiilien ja muiden lisälaitteiden osalta edellä 3 ja 4 kohdassa mainitun asiaankuuluvan vaatimustenmukaisuuden uudelleenarvioinnin, joka koskee laitteiden yksittäisiä tarkastuksia, voi tehdä hyväksytty laitos sillä edellytyksellä, että ilmoitettu laitos on aiemmin tehnyt 3 kohdassa mainitun asiaankuuluvan tyyppiä koskevan vaatimustenmukaisuuden uudelleenarvioinnin.

III OSA

MÄÄRÄAIKAISTARKASTUSTA KOSKEVAT MENETTELYT

1 moduuli (tuotteiden määräaikaistarkastus)

1. Tässä moduulissa esitetään menettely, jolla omistaja, tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja tai haltija varmistaa, että 3 kohdan määräysten mukainen kuljetettava painelaite edelleen vastaa tämän direktiivin vaatimuksia.

2. Edellä 1 kohdassa esitettyjen vaatimusten täyttämiseksi omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan tai haltijan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuljetettava painelaite on koko ajan tämän direktiivin vaatimusten mukainen käyttö- ja huolto-olosuhteissa, ja erityisesti se, että:

   — kuljetettavia painelaitteita käytetään asianmukaisiin käyttötarkoituksiin,

   — laitteiden täyttämisen suorittaa asianmukainen täyttölaitos,

   — tarpeen vaatiessa suoritetaan huolto- ja korjaustoimenpiteitä, ja

   — myös tarvittavat määräaikaistarkastukset suoritetaan.

   Suoritetut toimenpiteet on merkittävä asiakirjoihin ja omistajan tai hänen valtuuttamansa yhteisöön sijoittautuneen edustajan tai haltijan on pidettävä niitä koskevat tiedot kansallisten viranomaisten saatavilla.

3. Tarkastuslaitoksen on suoritettava asianmukaiset tutkimukset ja koestukset tutkimalla ja testaamalla jokainen tuote sen toteamiseksi, että kuljetettava painelaite on siihen sovellettavien tämän direktiivin vaatimusten mukainen.

   3.1 Jokainen kuljetettava painelaite on tutkittava erikseen ja asianmukaiset direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteissä määritellyt koestukset on suoritettava sen tarkastamiseksi, että painelaite on kyseisten direktiivien vaatimusten mukainen.

   3.2 Tarkastuslaitoksen on kiinnitettävä tai annettava kiinnittää tunnusnumeronsa jokaiseen määräaikaistarkastettuun tuotteeseen välittömästi määräaikaistarkastuksen päivämäärän jälkeen ja laadittava kirjallinen todistus määräaikaistarkastuksesta. Todistus voi koskea useita laitteita (ryhmätodistus).

   3.3 Omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan tai haltijan on säilytettävä 3.2 alakohdassa tarkoitettu määräaikaistarkastusta koskeva todistus sekä 2 kohdassa tarkoitetut asiakirjat ainakin seuraavaan määräaikaistarkastukseen saakka.

2 moduuli (laadunvarmistuksen avulla suoritettava määräaikaistarkastus)

1. Tässä moduulissa esitetään seuraavat menettelyt:

   — menettely, jolla 2 kohdan velvoitteet täyttävä omistaja, tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja tai haltija varmistaa ja vakuuttaa, että kuljetettava painelaite on edelleen tämän direktiivin vaatimusten mukainen. Omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan tai haltijan on kiinnitettävä määräaikaistarkastuksen päivämäärä jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen sekä laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. Määräaikaistarkastuksen päivämäärän lisäksi on laitteeseen kiinnitettävä 4 kohdassa tarkoitetusta valvonnasta vastuussa olevan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

   — menettely, jolla 2 kohdan viimeisen alakohdan velvoitteet täyttävä hyväksytty laitos todistaa, että kuljetettava painelaite on edelleen tämän direktiivin vaatimusten mukainen, kun 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti säiliöiden määräaikaistarkastuksen suorittaa hyväksytty laitos. Hyväksytyn laitoksen on kiinnitettävä määräaikaistarkastuksen päivämäärä jokaiseen kuljetettavaan painelaitteeseen sekä laadittava kirjallinen määräaikaistarkastustodistus.

Määräaikaistarkastuksen päivämäärän lisäksi on laitteeseen kiinnitettävä hyväksytyn laitoksen tunnusnumero.

2. Omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan tai haltijan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuljetettava painelaite on koko ajan tämän direktiivin vaatimusten mukainen käyttö- ja huolto-olosuhteissa, ja erityisesti se, että

— kuljetettavia painelaitteita käytetään asianmukaisiin käyttötarkoituksiin,

— laitteiden täyttämisen suorittaa asianmukainen täyttölaitos,

— tarpeen vaatiessa suoritetaan huolto- ja

— myös tarvittavat määräaikaistarkastukset suoritetaan.

Suoritetut toimenpiteet on merkittävä asiakirjoihin, ja omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan tai haltijan on pidettävä niitä koskevat tiedot kansallisten viranomaisten saatavilla.

Omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan tai haltijan on huolehdittava siitä, että liitteessä I olevan 3—6 kohdan mukaisesti määräaikaistarkastuksissa on käytössä pätevää henkilökuntaa ja asianmukaiset toimintavalmiudet.

Omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan, haltijan tai hyväksytyn laitoksen on käytettävä 3 kohdan mukaista hyväksyttyä laatujärjestelmää laitteiden määräaikaistarkastuksessa ja koestuksessa, ja kyseiset tahot ovat 4 kohdassa tarkoitetun valvonnan alaisia.

3. *Laatujärjestelmä*

3.1 Omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan, haltijan tai hyväksytyn laitoksen on toimitettava kuljetettavia painelaitteita koskevan laatujärjestelmänsä arviointia koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Tässä hakemuksessa on oltava:

— kaikki asianmukaiset tiedot niistä kuljetettavista painelaitteista, joita määräaikaistarkastus koskee,

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat.

3.2 Laatujärjestelmässä kaikki kuljetettavat painelaitteet on tutkittava ja niille on tehtävä asianmukaiset koestukset sen varmistamiseksi, että laitteet ovat direktiivien 94/55/EY ja 96/49/EY liitteissä määrättyjen vaatimusten mukaisia. Kaikki asianmukaiset tekijät, vaatimukset ja säännökset on yhdistettävä järjestelmällisesti ja täsmällisesti asiakirjoihin kirjallisiksi toimenpiteiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on varmistettava laatuohjelmien, -suunnitelmien, -käsikirjojen ja -pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Niissä on erityisesti riittävällä tavalla esitettävä:

— laatutavoitteet, organisaation rakenne sekä johdon vastuualueet ja toimivalta kuljetettavien painelaitteiden laadun osalta,

— määräaikaistarkastusta varten tehtävät tarkastukset ja koestukset,

— keinot, joilla valvotaan laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta,

— laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja koe- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen tai hyväksymiseen liittyvät selvitykset.

3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on kokemusta kyseisten kuljetettavien painelaitteiden arvioimisesta. Arviointimenettelyyn kuuluu tarkastuskäynti omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan, tai hyväksytyn laitoksen haltijan tiloissa.

Päätöksestä on ilmoitettava omistajalle, tämän yhteisöön sijoittautuneelle edustajalle, haltijalle tai hyväksytylle laitokselle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksesta tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

3.4 Omistaja, tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja, haltija tai hyväksytty laitos sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se hyväksytty, aiheutuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

Omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan, haltijan tai hyväksytyn laitoksen on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, vastaako muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksensä omistajalle, tämän yhteisöön sijoittautuneelle edustajalle, haltijalle tai hyväksytylle laitokselle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät ja perusteltu arviointipäätös.

4. *Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta*

4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että omistaja, tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja, haltija tai hyväksytty laitos täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvollisuudet asianmukaisesti.

4.2 Omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan, haltijan tai hyväksytyn laitoksen on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy tarkastus-, koestus- ja varastotiloihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,

— tekniset asiakirjat,

— laatupöytäkirjat kuten tarkastusraportit ja koetiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.

4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että omistaja, tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja, haltija tai hyväksytty laitos ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, sekä toimitettava tarkastusselostus omistajalle, tämän yhteisöön sijoittautuneelle edustajalle, haltijalle tai hyväksytylle laitokselle.

4.4 Ilmoitettu laitos voi lisäksi ennalta ilmoittamatta suorittaa käyntejä omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan tai haltijan luona tai hyväksyttyyn laitokseen. Näiden käyntien yhteydessä ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää koestuksia tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava omistajalle, tämän yhteisöön sijoittautuneelle edustajalle, haltijalle tai hyväksytylle laitokselle selostus käynnistä ja koeselostus, jos koestus on suoritettu.

5. Omistajan, tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan, haltijan tai hyväksytyn laitoksen on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan siitä kun kuljetettavan painelaitteen viimeinen määräaikaistarkastus on suoritettu:

— edellä 3.1 kohdan toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut asiakirjat,

— edellä 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut muutostiedot,

— edellä 3.3 kohdan viimeisessä alakohdassa, 3.4 kohdan viimeisessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset sekä selostukset.

LIITE V

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINNISSA NOUDATETTAVAT MODUULIT

Seuraavassa taulukossa esitetään, mitä liitteessä IV olevan I osan vaatimustenmukaisuuden arvioinnin moduuleja on noudatettava 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kuljetettavien painelaitteiden osalta.

Kuljetettavan painelaitteen luokat	Moduulit
1. Astiat, joiden koepaineen ja tilavuuden tulo on enintään 100 MPa × litra (1 000 bar × litra)	A1 tai B yhdessä C1:n kanssa
2. Astiat, joiden koepaineen ja tilavuuden tulo on yli 100 mutta enintään 300 MPa × litra (eli 1 000 tai 3 000 bar × litra)	H tai B yhdessä E:n kanssa tai B yhdessä C1:n kanssa
3. Astiat, joiden koepaineen ja tilavuuden tulo on yli 300 MPa × litra (3 000 bar × litra), sekä säiliöt	G tai H1 tai B yhdessä D:n kanssa tai B yhdessä F:n kanssa

1. Valmistajan on sovellettava valintansa mukaan kuljetettaviin painelaitteisiin yhtä niistä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyistä, jotka on tarkoitettu sovellettaviksi kyseisten painelaitteiden luokkaan. Astioiden tai kuljetuksessa käytettävien niihin liittyvien venttiilien ja muiden lisälaitteiden osalta valmistaja voi myös halutessaan soveltaa jotakin korkeampia luokkia varten tarkoitettua menettelyä.

2. Laadunvarmistusmenettelyjen yhteydessä ilmoitetun laitoksen on ennalta ilmoittamatta tarkastuskäyntejä tehdessään otettava laitteesta näytekappale valmistus- tai varastotiloista tehdäkseen tai teettääkseen tämän direktiivin vaatimusten noudattamista koskevan tarkastuksen. Tätä tarkoitusta varten valmistajan on ilmoitettava ilmoitetulle laitokselle suunniteltu tuotantoaikataulu. Ilmoitetun laitoksen on tehtävä vähintään kaksi käyntiä ensimmäisen valmistusvuoden aikana. Ilmoitettu laitos määrittää seuraavien käyntien väliajat liitteessä IV olevan I osan asiaa koskevien moduulien 4.4 kohdassa asetettujen vaatimusten perusteella.

LIITE VI

LUETTELO MUISTA KUIN 2 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA LUOKAN 2 VAARALLISISTA AINEISTA

YK-numero	Luokat	ADR/RID-kohdat	Vaaralliset aineet
1051	6.1	1	stabiloitu syaanivety
1052	8	6	vedetön fluorivety
1790	8	6	fluorivetyhappoliuos

LIITE VII

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN OSOITTAVA MERKINTÄ

Vaatimustenmukaisuuden osoittava merkintä on muodoltaan seuraava:

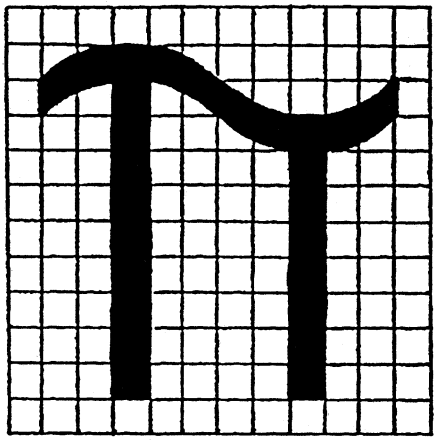

Jos merkintää pienennetään tai suurennetaan, on noudatettava edellä esitetyn piirustuksen mittasuhteita.

Merkinnän eri osien pystymittojen on oltava suunnilleen samat, vähintään 5 mm.

Pienten laitteiden ollessa kyseessä kyseisestä vähimmäismittavaatimuksesta voidaan poiketa.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/37/EU,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999,

ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan 1 kohdan d alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä [3],

sekä katsoo, että

1) yhteisö on toteuttanut tiettyjä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on toteuttaa sisämarkkinat, jotka käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan perustamissopimuksen määräysten mukaisesti,

2) kaikki jäsenvaltiot vaativat, että toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyn ajoneuvon kuljettajalla on hallussaan kyseiselle ajoneuvolle annettu rekisteröintitodistus edellytyksenä tieliikenteen harjoittamiselle niiden alueella,

3) rekisteröintitodistuksen ulkoasun ja sisällön yhdenmukaistaminen helpottaa sen ymmärtämistä ja edistää siten jossakin jäsenvaltiossa rekisteröityjen ajoneuvojen vapaata liikkuvuutta muiden jäsenvaltioiden tieliikenteessä,

4) rekisteröintitodistuksen sisällön perusteella on voitava tarkistaa, että yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY [4] mukaisesti myönnetyn ajokortin haltija kuljettaa ainoastaan niiden ajoneuvoluokkien ajoneuvoja, joiden kuljettamiseen hänellä on oikeus; tällainen tarkistus edistää liikenneturvallisuutta,

5) kaikki jäsenvaltiot vaativat toisessa jäsenvaltiossa aiemmin rekisteröidyn ajoneuvon rekisteröinnin välttämättömänä edellytyksenä todistuksen, joka osoittaa kyseisen rekisteröinnin sekä ajoneuvon tekniset ominaisuudet,

6) rekisteröintitodistuksen ulkoasun ja sisällön yhdenmukaistaminen helpottaa toisessa jäsenvaltiossa aiemmin rekisteröityjen ajoneuvojen käyttöön ottoa uudelleen ja edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa,

7) jäsenvaltiot käyttävät joko yksiosaista tai kaksiosaista rekisteröintitodistusta, ja tällä hetkellä on aiheellista sallia näiden kahden järjestelmän rinnakkaisuus,

8) jäsenvaltiot tulkitsevat eri tavoin rekisteröintiasiakirjassa olevia henkilötietoja; tämän vuoksi on sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan sekä vapaan liikkuvuuden ja siihen liittyvien tarkastusten kannalta aiheellista täsmentää, missä ominaisuudessa todistuksessa mainitut henkilöt voivat käyttää ajoneuvoa, jolle todistus on myönnetty,

9) petosten ja varastettujen autojen laittoman kaupan torjuntaan tarkoitettujen tarkastusten helpottamiseksi on tarpeen tehdä tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä tehokkaan tietojen vaihtojärjestelmän avulla, ja

10) on tarpeen säätää yksinkertaistetusta menettelystä liitteiden I ja II teknisten yksityiskohtien mukauttamiseksi,

---

([1]) EYVL C 202, 2.7.1997, s. 13, ja EYVL C 301, 30.9.1998, s. 8.

([2]) EYVL C 19, 21.1.1998, s. 17.

([3]) Euroopan parlamentin lausunto annettu 28 päivänä toukokuuta 1998 (EYVL C 195, 22.6.1998, s. 21), neuvoston yhteinen kanta annettu 3 päivänä marraskuuta 1998 (EYVL C 388, 14.12.1998, s. 12) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 25 päivänä helmikuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

([4]) EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/26/EY (EYVL L 150, 7.6.1997, s. 41).

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan niihin asiakirjoihin, joita jäsenvaltiot antavat ajoneuvoja rekisteröitäessä.

Tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta käyttää ajoneuvojen väliaikaiseen rekisteröintiin asiakirjoja, jotka eivät mahdollisesti kaikilta osin vastaa tämän direktiivin vaatimuksia.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) 'ajoneuvolla' ajoneuvoja, jotka ovat moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY [1] 2 artiklan mukaisia sekä kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/61/ETY [2] 1 artiklan mukaisia,

b) 'rekisteröinnillä' viranomaisten antamaa lupaa, joka oikeuttaa ottamaan ajoneuvon käyttöön liikenteessä ja josta ajoneuvo tunnistetaan ja jossa sille annetaan rekisteröintinumerona tunnettu järjestysnumero,

c) 'rekisteröintitodistuksella' asiakirjaa, joka todistaa, että ajoneuvo on rekisteröity jäsenvaltiossa,

d) 'rekisteröintitodistuksen haltijalla' henkilöä, jonka nimiin ajoneuvo on rekisteröity,

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava rekisteröintitodistus sellaisille ajoneuvoille, jotka on niiden kansallisen lainsäädännön mukaan rekisteröitävä. Todistuksessa on joko vain yksi liitteen I mukainen osa tai kaksi liitteiden I ja II mukaista osaa.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden tätä tarkoitusta varten valtuuttamat yksiköt, erityisesti valmistajien yksiköt, täyttävät rekisteröintitodistuksen tekniset osat.

2. Jos ennen tämän direktiivin soveltamista rekisteröidylle ajoneuvolle annetaan uusi rekisteröintitodistus, jäsenvaltiot käyttävät tämän direktiivin mukaista todistusmallia ja voivat täyttää vain ne kohdat, joita varten tarvittavat tiedot ovat saatavilla.

3. Rekisteröintitodistukseen liitteiden I ja II mukaisesti kirjattuja tietoja vastaavat kyseisissä liitteissä esitetyt yhdenmukaistetut yhteisön koodit.

4 artikla

Tässä direktiivissä jonkin jäsenvaltion antama rekisteröintitodistus on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa tunnistettaessa ajoneuvoa kansainvälisessä liikenteessä tai sen toisessa jäsenvaltiossa tehtävän uuden rekisteröinnin yhteydessä.

5 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat ajoneuvon tunnistamiseksi tieliikenteessä vaatia, että kuljettajalla on mukanaan rekisteröintitodistuksen I osa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava toisessa jäsenvaltiossa aiemmin rekisteröityä ajoneuvoa uudelleen rekisteröitäessä, että vanhan rekisteröintitodistuksen I osa palautetaan aina ja II osa palautetaan, mikäli se on annettu. Kyseiset viranomaiset ottavat pois vanhan rekisteröintitodistuksen palautetun osan (palautetut osat) ja säilyttävät sen (ne) vähintään kuuden kuukauden ajan. Ne ilmoittavat tästä pois otetun todistuksen antaneen jäsenvaltion viranomaisille kahden kuukauden kuluessa. Ne palauttavat pois otetun todistuksen mainituille viranomaisille, jos nämä sitä pyytävät kuuden kuukauden kuluessa pois ottamisesta.

Jos rekisteröintitodistuksessa on I ja II osa ja II osa puuttuu, sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa uusi rekisteröintihakemus on tehty, voivat poikkeustapauksissa päättää, että ajoneuvo rekisteröidään uudelleen, mutta vasta sen jälkeen, kun ne ovat saaneet kirjallisesti tai sähköisessä muodossa vahvistuksen sen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, jossa ajoneuvo oli aiemmin rekisteröity, siitä että hakijalla on oikeus rekisteröidä ajoneuvo uudelleen toisessa jäsenvaltiossa.

---

[1] EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 98/14/EY (EYVL L 91, 25.3.1998, s. 1).

[2] EYVL L 225, 10.8.1992, s. 72, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

6 artikla

Tarpeelliset muutokset tämän direktiivin liitteiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen on tehtävä 7 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Kun viitataan tässä artiklassa säädettyyn menettelyyn, komissiota avustaa moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96796/EY [1] 8 artiklan nojalla perustettu komitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne keskeiset kansalliset säännökset, jotka ne antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

Komissio toimittaa jäsenvaltioille kaikki kansallisten hallintojen käyttämät rekisteröintitodistusmallit.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Ne voivat vaihtaa tietoja kahden- tai monenvälisesti erityisesti ajoneuvon laillisuuden tarkistamiseksi tarvittaessa jäsenvaltiossa, jossa se aikaisemmin oli rekisteröity, ennen sen rekisteröintiä. Tarkistuksessa voidaan käyttää apuna erityisesti yhteenliitettyjä sähköisiä järjestelmiä.

10 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 1999.

Neuvoston puolesta

W. MÜLLER

Puheenjohtaja

[1] EYVL L 46, 17.2.1997, s. 1.

LIITE I

REKISTERÖINTITODISTUKSEN I OSA (1)

I. Rekisteröintitodistus saa olla enintään A4-kokoinen (210×297 mm) tai A4-kokoinen taitettuna.

II. Rekisteröintitodistuksen I osaan käytettävä paperi on suojattava väärentämistä vastaan käyttämällä vähintään kahta seuraavista tekniikoista:

— grafiikkaa,

— vesileimoja,

— fluoresoivia säikeitä,

— fluoresoivia paintatuksia.

III. Rekisteröintitodistuksen I osa voi käsittää useita sivuja. Jäsenvaltiot päättävät asiakirjan sivumäärästä asiakirjaan sisällytettävien tietojen ja asiakirjan asettelun mukaan.

IV. Rekisteröintitodistuksen I osan ensimmäisellä sivulla on oltava:

— rekisteröintitodistuksen I osan antaneen jäsenvaltion nimi,

— rekisteröintitodistuksen I osan antaneen jäsenvaltion kansainvälinen tunnus; nämä tunnukset ovat seuraavat:

B	Belgia	L	Luxemburg
DK	Tanska	NL	Alankomaat
D	Saksa	A	Itävalta
GR	Kreikka	P	Portugali
E	Espanja	FIN	Suomi
F	Ranska	S	Ruotsi
IRL	Irlanti	UK	Yhdistynyt kuningaskunta
I	Italia		

— toimivaltaisen viranomaisen nimi,

— sanat ”rekisteröintitodistuksen I osa” tai sana ”rekisteröintitodistus”, jos todistuksessa on vain yksi osa, painettuina suurikokoisin kirjaimin rekisteröintitodistuksen antaneen jäsenvaltion kielellä tai kielillä; näiden sanojen on oltava painettuina myös Euroopan yhteisön muilla kielillä pienikokoisin kirjaimin sopivan välin päässä,

— sanat ”Euroopan yhteisö” painettuina rekisteröintitodistuksen I osan antaneen jäsenvaltion kielellä tai kielillä,

— asiakirjan numero.

V. Rekisteröintitodistuksen I osassa on oltava myös seuraavat tiedot, joita edeltävät vastaavat yhdenmukaistetut yhteisön koodit:

A) rekisteröintinumero;

B) ajoneuvon ensimmäisen rekisteröinnin päivämäärä;

(1) Yksiosaisessa rekisteröintitodistuksessa on maininta ”rekisteröintitodistus” eikä sen tekstissä viitata I osaan.

C) henkilötiedot

C.1) rekisteröintitodistuksen haltija:

C.1.1) sukunimi tai toiminimi

C.1.2) etunimi (etunimet) tai alkukirjain (alkukirjaimet) (tarvittaessa)

C.1.3) osoite rekisteröintijäsenvaltiossa asiakirjan antamishetkellä

C.4) Jos VI kohdan koodin C.2 tietoja ei merkitä rekisteröintitodistukseen, maininta siitä, että

a) rekisteröintitodistuksen haltija on ajoneuvon omistaja

b) rekisteröintitodistuksen haltija ei ole ajoneuvon omistaja

c) rekisteröintitodistuksen haltijaa ei ole rekisteröintitodistuksessa ilmoitettu ajoneuvon omistajaksi;

D) ajoneuvo:

D.1) merkki

D.2) tyyppi

— vaihtoehto (jos saatavilla)

— muunnos (jos saatavilla)

D.3) kauppanimi (kauppanimet);

E) ajoneuvon valmistenumero;

F) Massa:

F.1) suurin teknisesti sallittu massa kuormitettuna, lukuun ottamatta moottoripyöriä;

G) korilla ja, jos kyseessä on muun kuin M_1-luokan vetoajoneuvo, kytkentäyksiköllä varustetun käytössä olevan ajoneuvon massa;

H) rekisteröinnin voimassaolo, jos se on rajoitettu;

I) kyseisessä todistuksessa tarkoitetun rekisteröinnin päivämäärä;

K) tyyppihyväksyntänumero (jos saatavilla);

P) moottori

P.1) kuutiotilavuus (cm^3)

P.2) suurin nettoteho (kW) (jos saatavilla)

P.3) polttoaineen tyyppi tai energianlähde;

Q) teho-painosuhde kW/kg (ainoastaan moottoripyörien osalta);

S) paikkojen lukumäärä

S.1) istuinpaikat, mukaan lukien kuljettajan istuin

S.2) seisomapaikat (tarvittaessa).

VI. Rekisteröintitodistuksen I osassa voi lisäksi olla seuraavat tiedot, joita edeltävät vastaavat yhdenmukaistetut yhteisön koodit:

C) henkilötiedot

C.2) ajoneuvon omistaja

C.2.1) sukunimi tai toiminimi

C.2.2) etunimi (etunimet) tai alkukurjain (alkukirjaimet) (tarvittaessa)

C.2.3) osoite rekisteröintijäsenvaltiossa asiakirjan antamishetkellä

C.3) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka voi käyttää ajoneuvoa nuussa oikeudellisessa ominaisuudessa kuin omistajana

C.3.1) sukunimi tai toiminimi

C.3.2) etunimi (etunimet) tai alkukurjain (alkukirjaimet) (tarvittaessa)

C.3.3) osoite rekisteröintijäsenvaltiossa asiakirjan antamishetkellä

C.5), C.6), C.7), C.8) jos V kohdan koodin C.1, VI kohdan koodin C.2 ja/tai VI kohdan koodin C.3 henkilötietojen muuttuminen ei anna aihetta uuden rekisteröintitodistuksen antamiseen, näitä kohtia vastaavat uudet henkilötiedot voidaan lisätä koodeihin C.5), C.6), C.7) tai C.8) jäsennettyinä V kohdan koodin C.1, VI kohdan koodin C.2, VI kohdan koodin C.3 ja V kohdan koodin C.4 mainintojen mukaisesti;

F) massa

F.2) rekisteröintijäsenvaltiossa käytössä olevan ajoneuvon suurin sallittu massa kuormitettuna

F.3) rekisteröintijäsenvaltiossa käytössä olevan yhdistelmän suurin sallittu massa kuormitettuna;

J) ajoneuvoluokka;

L) akseleiden lukumäärä;

M) pyörien akseliväli (mm);

N) kokonaismassaltaan yli 3 500 kg:n ajoneuvojen osalta suurimman teknisesti sallitun kuormitetun massan jakautuminen akseleille:

N.1) akseli 1 (kg)

N.2) akseli 2 (kg), tarvittaessa

N.3) akseli 3 (kg), tarvittaessa

N.4) akseli 4 (kg), tarvittaessa

N.5) akseli 5 (kg), tarvittaessa;

O) suurin teknisesti sallittu vedettävä massa:

O.1) jarruilla varustettu perävaunu (kg)

O.2) jarruton perävaunu (kg);

P) moottori:

P.4) nimellisnopeus (rpm)

P.5) moottorin sarjanumero;

R) ajoneuvon väri;

T) suurin nopeus (km/h);

U) äänitaso:

U.1) paikallaan ollen [dB(A)]

U.2) kierrosluku (rpm)

U.3) liikkeessä [dB(A)];

V) pakokaasupäästöt:

V.1) CO (g/km tai g/kWh)

V.2) HC (g/km tai g/kWh)

V.3) NO_x (g/km tai g/kWh)

V.4) HC + NO_x (g/km)

V.5) dieselpäästöjen hiukkaset (g/km tai g/kW/h)

V.6) dieselpäästöjen korjattu absorptiokerroin (rpm)

V.7) CO_2 (g/km)

V.8) yhdistetty polttoaineenkulutus (l/100 km)

V.9) merkintä EY-tyyppihyväksynnän ympäristöluokasta: maininta direktiivin 70/220/ETY [1] tai direktiivin 88/77/ETY [2] nojalla sovellettavasta muunnoksesta.

W) polttoainesäiliön (polttoainessäiliöiden) tilavuus (litraa).

VII. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää (rekisteröintitodistuksen I osaan) muita lisätietoja; erityisesti ne voivat lisätä V ja VI kohdassa tarkoitettuihin tunnistekoodeihin sulkeissa kansallisia lisäkoodeja.

---

[1] Moottoriajoneuvojen ottomoottoreiden kaasujen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 1970 annettu neuvoston direktiivi 70/220/ETY (EYVL L 76, 6.4.1970, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 96/69/EY (EYVL L 282, 1.11.1996, s. 64).

[2] Ajoneuvojen dieselmoottoreiden ilman pilaantumista aiheuttavien kaasupäästöjen vähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä joulukuuta 1987 annettu neuvoston direktiivi 88/77/ETY (EYVL L 36, 9.2.1988, s. 33), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/1/EY (EYVL L 40, 17.2.1996, s. 1).

LIITE II

REKISTERÖINTITODISTUKSEN II OSA [1]

I. Rekisteröintitodistus saa olla enintään A4-kokoinen (210×297 mm) tai A4-kokoinen taitettuna.

II. Rekisteröintitodistuksen II osaan käytettävä paperi on suojattava väärentämistä vastaan käyttämällä vähintään kahta seuraavista tekniikoista:

— grafiikkaa,

— vesileimoja,

— fluoresoivia säikeitä,

— fluoresoivia painatuksia.

III. Rekisteröintitodistuksen II osa voi käsittää useita sivuja. Jäsenvaltiot päättävät asiakirjan sivumäärästä asiakirjaan sisällytettävien tietojen ja asiakirjan asettelun mukaan.

IV. Rekisteröintitodistuksen II osan ensimmäisellä sivulla on oltava:

— rekisteröintitodistuksen II osan antaneen jäsenvaltion nimi,

— rekisteröintitodistuksen II osan antaneen jäsenvaltion kansainvälinen tunnus; nämä tunnukset ovat seuraavat:

B	Belgia	L	Luxemburg
DK	Tanska	NL	Alankomaat
D	Saksa	A	Itävalta
GR	Kreikka	P	Portugali
E	Espanja	FIN	Suomi
F	Ranska	S	Ruotsi
IRL	Irlanti	UK	Yhdistynyt kuningaskunta,
I	Italia		

— toimivaltaisen viranomaisen nimi,

— sanat ”rekisteröintitodistuksen II osa” painettuina suurikokoisin kirjaimin rekisteröintitodistuksen antaneen jäsenvaltion kielellä tai kielillä; näiden sanojen on oltava painettuina myös Euroopan yhteisön muilla kielillä pienikokoisin kirjaimin sopivan välin päässä,

— sanat ”Euroopan yhteisö” painettuina rekisteröintitodistuksen II osan antaneen jäsenvaltion kielellä tai kielillä,

— asiakirjan numero.

V. Rekisteröintitodistuksen II osassa on oltava myös seuraavat tiedot, joita edeltävät vastaavat yhdenmukaistetut yhteisön koodit:

A) rekisteröintinumero;

B) ajoneuvon ensimmäisen rekisteröinnin päivämäärä;

D) ajoneuvo:

[1] Tämä liite koskee vain rekisteröintitodistuksia, joissa on I ja II osa.

D.1) merkki

D.2) tyyppi

— vaihtoehto (jos saatavilla)

— muunnos (jos saatavilla)

D.3) kauppanimi (kauppanimet);

E) ajoneuvon valmistenumero;

K) tyyppihyväksyntänumero (jos saatavilla).

VI. Rekisteröintitodistuksen II osassa voi lisäksi olla seuraavat tiedot, joita edeltävät vastaavat yhdenmukaistetut yhteisön koodit:

C) henkilötiedot

C.2) ajoneuvon omistaja

C.2.1) sukunimi tai toiminimi

C.2.2) etunimi (etunimet) tai alkukirjain (alkukirjaimet) (tarvittaessa)

C.2.3) osoite rekisteröintijäsenvaltiossa asiakirjan antamishetkellä

C.3) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka voi käyttää ajoneuvoa muussa oikeudellisessa ominaisuudessa kuin omistajana

C.3.1) sukunimi tai toiminimi

C.3.2) etunimi (etunimet) tai alkukirjain (alkukirjaimet) (tarvittaessa)

C.3.3) osoite rekisteröintijäsenvaltiossa asiakirjan antamishetkellä

C.5), C.6) jos VI kohdan koodin C.2 ja/tai VI kohdan koodin C.3 henkilötietojen muuttuminen ei anna aihetta rekisteröintitodistuksen uuden II osan antamiseen, näitä kohtia vastaavat uudet henkilötiedot voidaan lisätä koodeihin C.5) ja C.6) jäsennettyinä VI kohdan koodin C.2 ja VI kohdan koodin C.3 mukaisesti;

(J) ajoneuvoluokka.

VII. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää rekisteröintitodistuksen II osaan muita lisätietoja; erityisesti ne voivat lisätä V ja VI kohdassa tarkoitettuihin tunnistekoodeihin sulkeissa kansallisia lisäkoodeja.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/38/EY,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999,

työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 90/394/ETY muuttamisesta toisen kerran ja sen soveltamisalan laajentamisesta perimän muutoksia aiheuttaviin aineisiin

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 118 a artiklan,

ottaa huomioon työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun direktiivin 90/394/ETY (kuudes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) [1],

ottaa huomioon komission ehdotuksen [2], jonka se on antanut työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [3],

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä [4],

sekä katsoo, että

1) perustamissopimuksen 118 a artiklassa määrätään, että neuvosto antaa direktiivein säännökset vähimmäisvaatimuksista parantaakseen erityisesti työympäristöä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun paremman tason takaamiseksi,

2) edellä mainitun artiklan mukaisesti näissä direktiiveissä vältetään säätämästä sellaisia hallinnollisia, taloudellisia ja oikeudellisia rasituksia, jotka vaikeuttaisivat pienten tai keskisuurten yritysten perustamista taikka niiden kehittämistä,

3) lisääntymissolun perimän muutoksia aiheuttavat aineet voivat aiheuttaa pysyviä muutoksia lisääntymissolun geneettisen materiaalin määrään tai rakenteeseen, mikä voi johtaa solun fenotyyppisten ominaisuuksien muutoksiin, jotka voivat siirtyä syntyviin tytärsoluihin,

4) lisääntymissolun perimän muutoksia aiheuttavilla aineilla on toimintamekanisminsa vuoksi todennäköisesti syöpää aiheuttavia vaikutuksia,

5) vinyylikloridimonomeeri on vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa neuvoston direktiivissä 67/548/ETY [5] luokiteltu 1 luokkaan kuuluvaksi, syöpää aiheuttavaksi aineeksi,

6) vinyylikloridimonomeerille altistuvien työntekijöiden terveyden suojelemista koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 29 päivänä kesäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/610/ETY [6] tärkeimmät säännökset olisi johdonmukaisuuden ja selvyyden vuoksi sisällytettävä tähän direktiiviin, työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelun tasoa kuitenkaan heikentämättä,

7) direktiivi 78/610/ETY voidaan kumota tämän direktiivin täytäntöönpanon jälkeen,

8) tammi- ja pyökkipölyn syöpää aiheuttava vaikutus on todettu altistuneille työntekijöille tehdyissä epidemiologisissa tutkimuksissa; on varsin todennäköistä, että myös muunlaisen kovapuun pöly voi aiheuttaa syöpää; tämän vuoksi asianomaiset työntekijät ovat alttiina mahdolliselle vakavalle syöpäriskille,

---

[1] EYVL L 196, 26.7.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/42/EY (EYVL L 179, 8.7.1997, s. 4).
[2] EYVL C 123, 22.4.1998, s. 21.
[3] EYVL C 284, 14.9.1998, s. 111.
[4] Euroopan parlamentin lausunto annettu 22. lokakuuta 1998 (EYVL C 341, 9.11.1998, s. 134), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 22. joulukuuta 1998 (EYVL C 55, 25.2.1999, s. 39) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 13. huhtikuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
[5] EYVL L 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/69/EY (EYVL L 343, 13.12.1997, s. 19).
[6] EYVL L 197, 22.7.1978, s. 12.

9) työntekijöiden terveyden suojeluun olisi sovellettava ennalta varautumisen periaatetta; tämän vuoksi direktiivin 90/394/ETY soveltamisala olisi laajennettava kaikkiin kovapuupölyihin,

10) muiden puupölyjen syöpää aiheuttavien vaikutusten tutkimus on suotavaa; komission on tehtävä ehdotuksia työntekijöiden terveyden suojelemiseksi, kun riski on todettu,

11) direktiivin 90/394/ETY 16 artiklassa säädetään raja-arvojen määrittelemisestä käytettävissä olevan tiedon, myös tieteellisen ja teknillisen tiedon perusteella, kaikille niille syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille, joiden osalta tämä on mahdollista,

12) on aiheellista asettaa tällaiset raja-arvot kovapuupölyille; vinyylikloridimonomeerille tällä hetkellä vahvistettuja raja-arvoja olisi alennettava, jotta otettaisiin paremmin huomioon teknisiä toiminatapoja koskevat parhaat vähimmäisstandardit, joissa otetaan huomioon toteutettavuustekijät ja pidetään samalla voimassa tavoite, joka tarkoittaa työntekijöiden terveyden turvaamista työssä,

13) työntekijöitä on suojeltava tehokkaasti työperäisestä kovapuupölyille altistumisesta johtuvalta syöpäriskiltä; tämän direktiivin tavoitteena ei ole rajoittaa puun käyttöä siten, että se korvattaisiin muilla materiaaleilla tai siten, että tietyn puulajin käyttö korvattaisiin muiden puulajien käytöllä,

14) työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua syöpää aiheuttaviin aineisiin liittyviltä vaaroilta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisella pyritään jokaisen työntekijän terveyden ja turvallisuuden varmistamisen lisäksi myös takaamaan kaikille yhteisön työntekijöille suojelun vähimmäistaso,

15) syöpää aiheuttaviin aineisiin liittyviltä vaaroilta suojelu on tehtävä tasoltaan yhtenäiseksi koko yhteisössä; suojelun taso on määritettävä yleisillä periaatteilla, joiden avulla jäsenvaltiot voivat johdonmukaisesti soveltaa vähimmäisvaatimuksia,

16) tämän direktiivin sisältämät muutokset edistävät käytännössä sisämarkkinoiden sosiaalisen ulottuvuuden toteutumista, ja

17) päätöksen 74/325/ETY [1] mukaisesti komission on tämän alan ehdotuksia laatiessaan kuultava työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavaa komiteaa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 90/394/ETY seuraavasti:

1. Korvataan 1 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4) Asbestin osalta, jota käsitellään direktiivissä 83/477/ETY (*), sovelletaan tämän direktiivin säännöksiä silloin, kun ne ovat työterveyden ja työturvallisuuden kannalta suotuisampia.

(*) EYVL L 263, 24.9.1983, s. 25, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/24/EY(EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11).”

2. Lisätään 2 artiklan a alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”aa) ’perimän muutoksia aiheuttavalla ainella’

i) ainetta, joka täyttää direktiivin 67/548/ETY liitteen VI mukaiset luokitteluvaatimukset, joiden perusteella se voidaan luokitella 1 tai 2 luokan perimän muutoksia aiheuttavaksi aineeksi;

ii) valmistetta, joka koostuu yhdestä tai useammasta i alakohdassa tarkoitetusta aineesta ja jossa yhden tai useamman erillisen aineen pitoisuus täyttää sellaiset pitoisuusrajoja koskevat vaatimukset, joiden perusteella valmiste voidaan luokitella 1 tai 2 luokan perimän muutoksia aiheuttavaksi aineeksi ja jotka on esitetty joko:

— direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai

— direktiivin 88/379/ETY liitteessä I, jos ainetta tai aineita ei mainita direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai jos aine mainitaan siinä ilman pitoisuusrajoja;”.

[1] EYVL L 185, 9.7.1974, s. 15, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

3) Korvataan 1 artiklan 1 kohdassa, 3 artiklan 1 kohdassa, 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa ja 4 kohdassa, 5 artiklan 5 kohdan c, d, e ja j alakohdassa, 6 artiklan a ja b alakohdassa, 10 artiklan 1 kohdan johdantokappaleessa ja a alakohdassa, 11 artiklan 2 kohdassa, 14 artiklan 3 kohdassa, 16 artiklan 1 kohdassa ja 17 artiklan 2 kohdassa viittaus syöpäsairauden vaaraa aiheuttaviin tekijöihin viittauksella syöpää aiheuttaviin aineisiin tai perimän muutoksia aiheuttaviin aineisiin.

4) Korvataan 2 artiklan b alakohdassa, 4 artiklan 1 kohdassa, 5 artiklan 2 kohdassa ja 5 kohdan johdantokappaleessa ja a alakohdassa viittaus syöpäsairauden vaaraa aiheuttavaan tekijään ilmauksella syöpää aiheuttavaan aineeseen tai perimän muutoksia aiheuttavaan aineeseen.

5) Lisätään liitteeseen I kohta seuraavasti:

"5) Työ, johon liittyy altistuminen kovapuupölyille([1]).

([1]) Luettelo joistakin kovapuulajeista löytyy "Monographs on the Evaluation of Carcinogenic Risks to Humans" sarjan osasta 62 "Wood Dust an Formaldehyde", julkaisija International Agency for Research on Cancer, Lyon 1995."

6. Korvataan liitteessä III oleva A osa seuraavasti:

"A. TYÖSSÄ TAPAHTUVAN ALTISTUMISEN RAJA-ARVOT

Aineen nimi	EINECS ([1])	CAS ([2])	Raja-arvot		Huomautus	Siirtymätoimenpiteet
			mg/m^3 ([3])	ppm ([4])		
Bentseeni	200-753-7	71-43-2	3,25 ([5])	1 ([5])	Iho ([6])	Raja-arvo: 3 ppm (=9,75 mg/m^3) ... saakka (kunnes on kulunut 3 vuotta direktiivin 97/42/EY (*) 2 artiklan 1 kohdassa mainitusta päivästä)
Vinyylikloridimonomeeri	200-831	75-01-4	7,77 ([5])	3 ([5])	—	—
Kovapuupölyt	—	—	5,00 ([5]) ([7])	—	—	—

([1]) EINECS: European Inventory of Existing Chemical Substances (Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelo).
([2]) CAS: Chemical Abstract Service Number.
([3]) mg/m^3 = milligrammaa ilmakuutiometriä kohti 20 °C:ssa ja 101,3 kPa:ssa (760 mm elohopeamittarilla).
([4]) ppm = miljoonasosaa tilavuutena ilmassa (ml/m^3).
([5]) Mitattu tai laskettu suhteessa kahdeksan tunnin viiteaikaan.
([6]) Huomattava kehon kokonaiskuormituksen lisääntyminen ihon kautta altistumalla mahdollista.
([7]) Hengittyvä osuus: jos kovapuupölyjä on sekoittunut muihin puupölyihin, raja-arvoa sovelletaan kaikkiin seoksessa mukana oleviin puupölyihin.

(*) EYVL L 179, 8.7.1997, s. 4."

2 artikla

Direktiivi 78/610/ETY kumotaan 29 päivästä huhtikuuta 2003 lukien.

3 artikla

Komissio voi kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin antamispäivästä ja uusimpien saatavilla olevien tutkimustulosten perusteella antaa neuvostolle ehdotuksen tarkistettujen raja-arvojen vahvistamiseksi vinyylikloridimonomeerille ja kovapuupölylle perustamissopimuksen 118 a artiklan mukaisesti.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 29 päivänä huhtikuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava kirjallisesti komissiolle ne kansalliset säännökset, jotka ne ovat antaneet tai antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

5 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 1999.

Neuvoston puolesta

W. MÜLLER

Puheenjohtaja